

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

50. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

14. PROSINCE 2014

Z obsahu:

**Církev putující
k nebeskému království**
Katecheze Svatého
otce Františka
při generální audienci
26. listopadu 2014
- strana 2 -

Zdravas, Maria
P. Filip M. Antonín
Stajner S.T.L.
- strana 4 -

**Mnoho zázraků
v rekordním čase!
(3 - dokončení)**
Jean Claude
a Geneviève Antakli
- strana 6 -

**Medžugorje
je srdeční chirurgie!**
Valentina Pavsjuková
- strana 8 -

**Biskup by měl být jako
Bileamův osel**
Dr. Andreas Laun,
světící biskup salebský
- strana 10 -

**Občanská společnost
se mobilizuje proti výuce
genderu ve státních školách**
- strana 11 -

Láska k Bohu (1)
Sv. Alfons Maria z Liguori
- strana 12 -

**Vzpomínky
na papeže Pia X. (9)**
- strana 13 -

Církev putující k nebeskému království

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci

26. listopadu 2014 na náměstí Sv. Petra v Římě

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Druhý vatikánský koncil při prezentaci církve lidem naší doby velice dbal na jednu základní pravdu, kterou neradno nikdy opomíjet, že totiž církev není realitou, jež je statická, nehybná a samoučelná, nýbrž neustále putuje v dějinách vstříc poslednímu a podivuhodnému cíli, kterým je nebeské království, jehož je církev na zemi zárodkem a počátkem (srov. *Lumen gentium*, 5). Když se obrátíme k tomuto horizontu, všimneme si, že naše představivost vážne a sotva je schopna tušit zář tajemství přesahujícího naše smysly. Spontánně v nás vyvstávají některé otázky: Kdy dojde k tomuto závěrečnému přejití? Jaká bude tato nová dimenze, do níž církev vejde? Co bude potom s lidstvem? A se stvořením, které jej obklopuje? Tyto otázky ovšem nejsou nové. Ve své době je kladli už Ježíšovi učedníci: „Kdy k tomu dojde? Kdy nastane triumf Ducha nad stvořením, tvo-

rem a všim...?“ Jsou to lidské otázky, staré otázky. Klademe si je také.

Tváří v tvář těmto otázkám, které se neustále v srdci člověka ozývají, koncilní konstituce *Gaudium et spes* prohlašuje: „Neznáme čas, kdy dospěje k svému konci země a lidstvo, ani způsob přeměny vesmíru. Tento viditelný svět zohyděný hříchem sice pomine, ale dostává se nám poučení, že Bůh připravuje nový příbytek, novou zemi, ve které přebývá spravedlnost a jejíž blaženost naplní a převyšší všechny touhy lidského srdce po pokoji.“ (GS, 39) To je cíl, ke kterému spěje církev. Je to, jak praví Bible, „nový Jeruzalém“, „ráj“. Spíše než o nějaké místo jde o „stav“ duše, ve kterém budou naše nejhlubší očekávání vrchovatě naplněna a bytí nás tvorů a Božích dětí dojde plné zralosti. Budeme konečně oděni radostí, pokojem a Boží láskou úplně, bez jakéhokoli omezení a staneme tváří v tvář Jemu (srov. 1 Kor 13,12). Je

krásné o tom přemýšlet, myslet na nebe. Všichni se nacházíme tady dole. A všichni spějeme nahoru. – To pomyšlení je krásné. Duši dodává sílu.

V této perspektivě je krásné vnímat hlubokou kontinuitu a společenství, které je mezi církví v nebi a církví putující na zemi. Ti, kteří už žijí před tváří Boha, nás totiž mohou podporovat a přimlouvat se za nás, prosit za nás. Na druhé straně jsme také my neustále vybízeni obětovat dobré skutky, modlitby a samu Eucharistii za ulehčení duším, které dosud čekají na nekonečnou blaženost. Ano, protože v křesťanské perspektivě již není rozdíl mezi tím, kdo je mrtev a kdo ještě ne, nýbrž mezi tím, kdo je v Kristu a kdo ne! Toto je určující a opravdu rozhodující element naší spásy a naší blaženosti.

Písmo svaté nás zároveň učí, že naplnění tohoto podivuhodného plánu se nemůže netýkat také všeho toho, co nás

Dokončení na str. 5

Každý člověk má zde na zemi své jedinečné poslání. Ale existují rovněž posláni společná všem. Jedním z nich je: celou duší následovat Pravdu, kterou je Bůh sám. K této myšlence nás přivádí závěrečná část rozhovoru s P. Luisem Matarem o zázracích sv. Šarbela Machlúfa. (str. 6) Svatý Alfons z Liguori nás pak vede ke vděčnosti za dar pravé víry, kterou nás Bůh ve své nekonečné lásce obdařil. (str. 12) Kdo si tento Boží dar jasně uvědomuje, měl by se přirozeně stát člověkem radostným, milujícím, člověkem pevné vůle, nesené bezmeznou důvěrou v Boha. Přesně tak vystihuje charakteristické rysy papeže Pia X. kardinál Rafael Merry del Val ve svých pamětech. (str. 13) A tyto vlastnosti jsou svým způsobem programem pro život každého křesťana.

Hovoříme-li o pravé víře, pak musíme vidět také znamení doby, která

nás uvádějí na cestu pokušení „řešit věci s davem, nejit proti duchu doby“. To je velmi nebezpečné, protože když to nebudou křesťané, kdo najdou od-

Editorial

vahu ukazovat lidstvu Boží řád, který jediný může fungovat dokonale – Bůh je přece nejvyšší dokonalý –, pak se nabízí otázka: Kdo bude nástrojem v rukou Božích pro záchranu lidstva? V tomto duchu je potřeba chápat také zamyšlení salcburského biskupa Dr. Andrease Launa o poslání biskupů v této nelehké době. (str. 10) Jeho úvaha by nás měla v konečném důsledku přivést k vroucí modlitbě za papeže, biskupy a všechny, kdo nesou učitelskou zodpovědnost v katolické církvi, aby měli nejen dostatek odvahy zastávat se nahlas věčných pravd Božích, ale aby jejich hlas nebyl přehlušen a byl vyslyšen. Bez na-

ší modlitby a skutků milosrdenství by bylo jejich poslání na bojišti světa nepochybně oslabeno. Vzorem k tomu je boj s genderovou ideologií, ve kterém všichni (nejen rodiče) bojujeme společně za naše nejmenší a nejslabší, kteří jsou budoucností lidstva. (str. 11)

Církev je ve své podstatě misionářská. I proto je povinností nás všech být misionářem, a to na prvním místě ve své vlastní zemi. Tak nás k tomu povzbuzuje svědectví Ukrajinky Valentiny Pavsjukové. (str. 8) Jak příznačně s tím souvisí poselství Panny Marie z Medžugorje, které nás vyzývá k modlitbě, abychom pochopili, kdo jsme a kam máme jít! (str. 6) Obracejme se tedy každý s důvěrou na Pannu Marii, neboť u ní se začíná uskutečňovat spása lidstva. (str. 4) A pak jistě najdeme i zcela osobní odpověď na otázku: Kdo jsi? Kam jdeš? Jaká je cesta k dosažení cíle?

Daniel Dehner

Evangelista Jan tě dnes opět zve za Janem k Betánii na druhý břeh Jordánu. Vypravili se tam poslové židovských předáků z Jeruzaléma, kteří jsou pověřeni, aby celou věc prošetřili. Naskytá se ti tedy příležitost dovědět se více o Janově osobě i jeho poslání. Pros cestou Ducha Svatého, aby sis z tohoto setkání odnesl hojný duchovní užitek pro sebe i pro své drahé.

Janovo působení má tak velký ohlas. Co přivádí k Janovi tak četné poutníky? Můžeš se přesvědčit, že to není jen zvědavost a touha setkat se s nevšedním prorokem oděným velbloudí srstí. To nejdůležitější, co u něho hledají, je *křest na odpuštění hříchů*. Kdo si je opravdu vědom, jak velkým břemenem je tíže vlastních vín, chápe se příležitosti ke svému očistění i za cenu daleké cesty do zajordánské oblasti. Prožívají Janův křest jako opravdový svátek své duše. Takovou možnost jim dává Bůh poprvé a možná i naposledy v jejich životě. Jak ty si vážíš Boží nabídky a jak využíváš příležitosti uslyšet s jistotou „Odpouštějí se ti tvoje hříchy“? Nezahanbuje tě horlivost Janových kajčnicků?

Dnes však jsi svědkem jiného zájmu o Zachariášova syna. Jeruzalémské poselstvo nepřišlo odložit své hříchy. Zajímají se o osobu tohoto kazatele.

Kdo jsi? Za koho se pokládáš?

Není to důležitá otázka, kterou bys měl položit v prvé řadě sám sobě? Za koho se pokládáš? Nic nezapři a vyznej. Na upřímnosti, s jakou si odpovíš na tuto otázku, závisí míra, v jaké se otevřeš Boží milosti. Neznamená to, že bys měl hledat v sobě něco velikého a významného. Neboj se přiznat, že nejsi ničím. Podstatné je, zda se můžeš stát nástrojem v Boží ruce. Nebudeš-li mu překážet tím, že se budeš pokládat za to, čím nejsi, a připisovat si zásluhy za to, co jsi nezpůsobil ty, ale Boží milost, může si Bůh podle své vůle posloužit tvým slovem, tvým skutkem, tvým příkladem k prospěchu mnoha duší. Jan přiznává zcela otevřeně: *Nejsem Mesiáš. Jsem hlasem toho, který volá v pustině*. A jak vidíš, tento *hlas* působí velice blahodárně na četné zástupy.

Proč tedy křtíš? Ve skutečnosti se ptají: Jak to, že děláš to, co my neděláme? Proč nás provokuješ tím, že jsi jiný než my? Proč začali lidé chodit za tebou a ne za námi?

Boží posel

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Urovnejte cestu Páně.

Janova odpověď je pádná a nesmlouvavá: Protože *neznáte Toho, který je uprostřed vás*. Tato slova neplatí jen proto, že zatím neviděli toho, koho Jan ohlašuje. Nepoznají ho ani poté, co se s ním mnohokrát setkají a střetnou. Nemohou ho poznat, dokud mu *neurovnají cestu*, dokud nevyrovňají kličky neupřímnosti, pokrytectví a přetvářky, dokud nesrovnají pahorky domýšlivosti, ješitnosti, nedůtklivosti a pyšné sebelásky, dokud nevyplní údolí prázdnoty a malichernosti skutky upřímné zbožnosti, pokání a milosrdenství. Varován tímto výstražným příkladem sestup do vod Jordánu a pros Jana, aby ti svým křtem otevřel oči, aby tě nepostihlo, že budeš chodit slepě a nevšímavě kolem Ježíše, ale abys spatřil *světlo, které přichází na tento svět*, a také abys ho rozpoznával ve svých bratřích.

Smutná skutečnost, že ti, kteří byli poslání, aby *vydávali svědectví* o příchodu spásy, se setkávají s neuznáním a nepochopením, vyplývá z neschopnosti posluchačů poznat sám sebe a z neochoty poznat Toho, který je *uprostřed*, slyšet v hlasu svědka jeho hlas. Kamenem úrazu je požadavek víry a obrácení. Kdo si může myslet, že taková výzva se ho netýká, nebo je pro něho dokonce nepřijatelná? Můžeme si klást podmínky, že výzvu k urovnání cesty pro Pána přijmeme jen tehdy, když nám bude vyhovovat osoba toho, kdo ji z Božího pověření přináší? K tomu, abychom s pokorou a upřímností uznali, že jsme hříšní a že nastal čas pokání, nemůžeme si klást vlastní podmínky a požadovat mimořádné důkazy. Jestliže Jan není hoden Pánu rozvázat řemínky u střevice, za koho se můžeme pokládat my, ať máme jakékoliv postavení?

Místo abys hloubal nad legitimitou prozora, obrať tedy svou pozornost k sobě samému. *Je-li to, co hlásá, dobré, drž se toho*, ať je to kdokoliv. *Nezhášej plamen Ducha, nepohrdej prorockými dary*. Bylo by více než bláhové nedbat na skutečnost, že *příchod Pána je blízko*. Přinese radostnou zvěst, chce obvázat ty, jimž puká srdce,

Liturgická čtení

1. čtení: Iz 61,1-2a.10-11

Duch Páně, (duch) Hospodinův je nade mnou, protože mě Hospodin pomazal, poslal mě zvěstovat radostnou zprávu chudým, obvázat ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svobodu uvězněným, hlásat Hospodinovo milostivé léto. Radostí jáším v Hospodinu, má duše plesá v mém Bohu, neboť mě oblékl v roucho spásy, oděl mě šatem spravedlnosti jako ženicha okrášleného věncem, jako nevěstu ozdobenou šperky. Jako země rodí rostlinstvo, jako zahrada dává vzejít své setbě, tak Pán, Hospodin, dá vyrašit spravedlnosti a slávy před všemi národy.

2. čtení: 1 Sol 5,16-24

(Bratři!) Stále se radujte. Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte (Bohu). Tak to Bůh pro vás chce v Kristu Ježíši. Nezhášejte (oheň) Ducha, nepodceňujte dar promlouvání z vnuknutí, ale všechno zkoumejte, a co je dobré, toho se držte. Varujte se zla, ať se objevuje pod jakoukoli tvářností. Sám Bůh pokoje kéž vás dokonale posvětití. Ať si uchováte ducha neporušeného a duši i tělo neposkvrněné pro příchod našeho Pána Ježíše Krista. Věrný je ten, který vás povolává, a on to také splní.

Evangelium: Jan 1,6-8.19-28

Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o světle, aby všichni uvěřili skrze něho.

Dokončení na str. 4

a oznámit zajatým propuštění. Ale protože se potká i s těmi, kteří ho nechtějí přijmout, také *přiloží sekeru ke kořeni a odstraní stromy, které nenesou ovoce*.⁽¹⁾ Je-li jisté, že přijde, a přijde do vlastního, není čas o tom pochybovat, ale přičinit se ze všech sil, aby se nesetkal s tím, že ho *vlastní nepřijali*. Ber si proto příklad nikoliv z farizejských vyslanců, ale z pokorných kajčnicků, kteří putují k Jordánu s jedině správnou otázkou: „*Co máme dělat?*“⁽²⁾

Straň se zla, ať se objevuje pod jakoukoliv tvářností.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Lk 3,9; ⁽²⁾ Lk 3,10

Zdrávas, Maria

Letošní advent a Vánoce nás opět vedou k zamyšlení nad počátkem naší spásy. Většina lidí si dnes vůbec nepřipouští, že nějakou spásu nebo záchranu potřebuje. Pocit soběstačnosti, který nabízí současná snadno dostupná technika, i systém různých příjemných požitků a prožitků leckdy zaslepí duši.

Vezměme však v úvahu holou skutečnost: Dědičný hřích a osobní hříchy vydávají člověka napospas tělu, světu a ďáblu ve velmi konkrétních podobách: obelhávání, nezřízené vášně, rozpad manželství a rodin, selhání kněží a řeholníků a současné války, které nám nahánějí hrůzu. Nutně a na prvním místě svět potřebuje Kristovu spásu.

Pomozme vnášet svou vírou, kajícíností a apoštolátem Kristův pokoj do duší, do

církve i do světa. V adventu a o Vánocích je zvláště vhodné rozjímat nad andělským zvěstováním a tajemstvím Vtělení, jež zahájilo naši spásu.

Sv. Ludvík Maria Grignion z Montfortu učí: „Církevní Otcové naléhavě hlásali a veřejně kázali, že spása světa začala slovy *Zdrávas, Maria*, proto je na tuto modlitbu vázána i spása každého člověka zvlášť. Dobře pomodlené *Zdrávas, Maria*, to znamená pozorně, zbožně a prostě, je podle svatých nepřitelem ďábla a zahání ho na útěk. Nevím jak a proč, ale

přece je pravda, že neznám lepší tajemství, jak poznat, jestli někdo patří Bohu, než že zkoumám, jestli miluje modlitbu *Zdrávas, Maria* a růženec. Vtělení je tedy souhrnem všech Kristových tajemství, neboť je všechna obsahuje co do úmyslu i co do milosti.“

Zdrávas, Maria je obecný pozdrav. V řečtině doslova zní: *Raduj se, Maria*, protože Řekové se od vítězné bitvy nad Peršany u Maratónu roku 490 př. Kr. zdravili:

„Raduj se, radujte se.“ Tehdy totiž maratónský běžec dorazil do Athén zvolal: „Radujte se, zvítězili jsme!“ a padl mrtev k zemi.

Opravdu, raduj se, Maria, neboť skrze Tebe právě začíná spása lidstva. A kéž se i my s čistým srdcem radujeme s Tebou.

„Milostiplná.“ Jsi plně zahrnutá Boží milostí co do intenzity i co do časového

rozsahu svého života. Od okamžiku početí až do smrti byla Maria plná milosti. O tento pojem z Lukášova evangelia (1,28) se opírá dogma o Mariině neposkvrněném početí i o jejím nanebevzetí. Dne 8. prosince 1854 papež bl. Pius IX. vyhlásil jako závazné učení církve: „Blažená Panna Maria v prvním okamžiku svého početí, díky zvláštní milosti a výsadě ze strany všemohoucího Boha, s ohledem na zásluhy Ježíše Krista, Spasitele lidského rodu, byla uchráněna od jakékoli poskvrny dědičné viny.“ Maria tedy

potřebovala Kristovu výkupnou oběť jako každý jiný člověk, ovšem kvůli svému vyvolení za Matku Božího Syna byla vykoupena už předem. Toto dogma je oslavou samotného Boha. Když obdivujeme mistrovské dílo nějakého umělce, vzdáváme tím čest jemu samému.

Dne 1. listopadu 1950 papež Pius XII. slavnostně definoval jako článek víry: „Neposkvrněná Bohorodička a ustavičná Panna Maria, když se uzavřel běh jejího pozemského života, byla vzata s tělem i duší do nebeské slávy.“ To neznámá, že nezesnula. Ovšem z přívlastku „milostiplná“ se dá dovodit, že se nikdy nedopustila ani lehkého osobního hříchu. Když byla bez hříchu, nemohla být podrobena rozkladu, který je důsledkem hříchu.

„Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. To z tebe narozené svaté bude zváno Syn Boží.“ (Lk 1,31.35) To je doslovný překlad řeckého originálu. Většinou se překládá nepřesně: „Dítě, které se ti narodí, bude nazváno svaté, Syn Boží.“ Ovšem slovo „svaté“ je lépe přiřadit jako doplněk ke slovesu „narodit se“, nikoliv ke slovesu „bude zváno“: „To z Tebe narozené svaté“, neboli „svatým způsobem“, tedy nadpřirozeně, zázračně. Tak tento výrok vykládá např. známý biblista Ignace de la Potterie. O tento pojem se opírá dogma o Mariině panenství při porodu. Panna Maria Božího Syna zázračně počala i porodila.

„Jak se to stane, když muže nepoznám?“ (Lk 1,34) Obvykle se tento slovesný tvar překládá nedokonavě „nepoznávám“. Když však Maria už byla po svatbě se sv. Josefem, přirozeně se dalo očekávat, že s ním začne žít manželsky. Pak by její otázka neměla smysl. Proto Ignace de la Potterie volí překlad budoucím časem, v češtině dokonavě „nepoznám“. Pak by se o tento pojem opíralo dogma o Mariině ustavičném panenství před porodem a po porodu. Církev liturgicky slaví zasvěcení Panny Marie Bohu (21. listopadu), což zahrnuje slib ustavičného panenství.

„Bude zváno Syn Boží.“ (Lk 1,35) Panna Maria je skutečná Matka druhé Božské osoby, která z ní přijala lidské tělo. Když tato pravda byla napadána a bludari popírána, efezský koncil roku 431 vyhlásil nejstarší mariánské dogma o Božím mateřství. ▶

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

On sám nebyl tím světlem, jen měl svědčit o tom světle. Toto je Janovo svědectví, když k němu židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: „Kdo jsi?“ Vyznal to a nezapřel. Vyznal: „Já nejsem Mesiáš.“ Zeptali se ho: „Co tedy jsi? Eliáš?“ Řekl: „Nejsem.“ „Jsi ten Prorok?“ Odpověděl: „Ne.“ Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kdo nás poslali. Co říkáš sám o sobě?“ Řekl: „Já

jsem hlas volajícího na poušti: ‚Vyrovnejte cestu Pánu‘, jak řekl prorok Izaiáš.“ Někteří z poslů byli farizeové. Ti se ho zeptali: „Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš, ani Eliáš, ani ten Prorok?“ Jan jim řekl: „Já křtím vodou. Mezi vámi stojí ten, koho vy neznáte; ten, který má přijít po mně; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek u opánek.“ To se stalo v Betánii na druhé straně Jordánu, kde Jan křtil.

► Pokud bychom uvažovali o vyhlášení pátého mariánského dogmatu, že Panna Maria je Prostřednice a Spoluvykupitelka, částečně by se opíralo o Mariinu odpověď andělovi: „Hle, služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.“ (Lk 1,38)

Je pravda, že Kristus je jediný Prostředník mezi Bohem a lidmi (srov. 1 Tim 2,5). Sv. Tomáš Akvinský však doplňuje: „To ale nebrání, aby i jiní byli v určitém smyslu nazýváni prostředníky, nakolik připravují nebo slouží spojení lidí s Bohem.“ (srov. *Summa theologiae* III, 26, 1)

Panna Maria byla už od prvních dob křesťanských vyzývána jako Prostřednice. Od roku 1921 se slaví svátek Panny Marie Prostřednice všech milostí, a to ze dvou důvodů:

1. Panna Maria světu zprostředkovala Vykupitele, Zdroj všech milostí.

2. Od jejího nanebevzetí je lidem každá milost udělována jen na Mariinu přimluvu.

Od 15. století je Panně Marii udělován titul Spoluvykupitelka. Objevuje se i v oficiálních dokumentech sv. Pia X. a nejméně šestkrát v dokumentech sv. Jana Pavla II. Nesmí však být pojímán ve smyslu rovnosti s Kristem při výkupné Oběti. Pouze Kristus nám zasloužil milost vykoupení, kterou potřebovala i Panna Maria. Ovšem Ona, když odpověděla andělovi: „Hle, služebnice Páně“, dala celý svůj život do služeb Vykupitele, takže spolu s Ním trpěla na Kalvárii pod křížem a svého Syna dobrovolně obětovala za spásu světa. To je Mariina jedinečná účast na naší spase, byť prostředecná a vzdálená.

V nebi nám Maria každou milost zprostředkovává svou mateřskou přimluvou,

i když se k ní výslovně neobracíme. Sv. Bernard píše: „Taková je vůle Boha, který chtěl, abychom všechno měli skrze Marii.“

A na závěr v rozjímání nad andělským zvěstováním nacházíme Mariinu hodnost Královny. „Tento bude veliký a bude zván Syn Nejvyššího, bude kralovat nad Jakubovým domem na věky a jeho království nebude konec.“ (Lk 1,32.33) Když Mariin Syn je věčný Král, pak Ona je Matka-Královna. U starozákonních Židů matka-královna měla výsadní postavení a její přimluva u syna-krále bývala zvlášť účinná. Proto lidé využívali jejího prostřednictví. Příklad najdeme v 1 Král 2,16–20. Adoniáš chce po králi Šalomounovi nějakou milost a přichází k jeho matce Batšebě, aby se za něho přimluvila. Říká: „Tebe jistě neodmítne.“ Batšeba má volný přístup ke králi, král se jí dokonce pokloní a ona usedá na svůj trůn po králově pravici. Král říká: „Tebe neodmítnu.“ Bat-

šeba v našem příběhu sice vyslyšena není, přesto je předobrazem Panny Marie, o níž v žalmu 45 čteme: „Po své pravici máš královnu.“ Také v posledním desátku slavného růžence se modlíme „který Tě, Panno, v nebi korunoval“. Ovšem Panna Maria je narozdíl od Batšeby vždy vyslyšena, protože prosí ve shodě s Boží vůlí. Navíc sv. Ludvík Grignion píše: „Ona je tak mocná, že nikdy nebylo zamítnuto žádné její přání. Ona se jenom ukáže před svým Synem, aby Ho prosila, a On ihned souhlasí, ihned přijímá. Vždycky je láskyplně přemožen prosbami své drahé Matky, která Ho nosila ve svém lůně a kojila svými prsy.“

Královská vláda Panny Marie je také odvozena z její jedinečné spolupráce s Kristem na našem vykoupení, když nás získal za cenu své Krve. Tak se stal naším Králem a Maria Královnou. K Mariině královské vládě papež Pius XII. ve svém rozhlasovém poselství do Fatimy roku 1946 poznamenává: „Ježíš je Král věčných věků přirozeností a podmaňující silou. Skrze Něho, s Ním a Jemu podřízena, Maria je Královnou díky milosti, božskému spojenectví a zvláštnímu svolení... Její království je stejně velké jako království jejího Syna a Boha, nic totiž není vyloučeno z její vlády.“

Takto a ještě mnohem více můžeme uvažovat nad Zvěstováním a tajemstvím Vtělení (Lk 1,26–38).

Panna Maria je dosud někdy málo docenována, přestože je nejdokonalejší stvořenou bytostí a naprosto důležitá pro naši spásu i pro zprostředkování všech milostí, které potřebujeme. Kež můj příspěvek trochu pomůže k jejímu většímu uznání.

Církev putující k nebeskému království - dokončení ze str. 2

obklopuje a co vzešlo z myslí a srdce Boha. Apoštol Pavel to říká výslovně, když praví, že „samo tvorstvo bude vysvobozeno z poroby porušení a dosáhne svobody ve slávě Božích dětí“ (Řím 8,21). Jiné texty užívají výrazu „nové nebe“ a „nová země“ (srov. 2 Petr 3,13; Zj 21,1) v tom smyslu, že celé veškerenstvo bude obnoveno a osvobozeno jednou provždy od jakékoli stopy zla i od samotné smrti. To, co se rýsu-

je jako naplnění nějaké proměny, která ve skutečnosti již probíhá, počínající smrtí a vzkříšením Krista, je tudíž nové stvoření. Nikoli tedy zničení kosmu a všeho toho, co nás obklopuje, nýbrž dovedení všeho do plnosti bytí, pravdy a krásy. Toto je plán, který Bůh – Otec, Syn a Duch Svatý – chce uskutečňovat a uskutečňuje vždycky.

Drazí přátelé, když přemýšlíme o těchto krásných skutečnostech, kte-

ré nás očekávají, uvědomujeme si, že patřit k církvi je opravdu podivuhodný dar, který v sobě má nejvznešenější povolání! Prosme tedy Pannu Marii, Matku církve, aby stále bděla nad naší poutí a pomáhala nám, abychom jako ona byli znamením důvěry a naděje mezi svými bratry.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán*

Mnoho zázraků v rekordním čase! (3 – dokončení)

Svatý Šarbel Machlúf

Závěr rozhovoru s P. Luisem Matarem, který je pověřen po třicet let archivací zázraků, které působí svatý Šarbel Machlúf na celém světě.

Od 21. srpna 2013 až do 20. října 2013 zaznamenal 40 zázraků, to je skoro každých 48 hodin jeden zázrak!

P. Luis Matar: „*Fatmeh Ali Abbasová* se narodila v roce 1982 v Ghouta v Kesrouanu (Libanon). Je to mladá muslimka a matka pěti dětí, z nichž poslední bylo ještě v jejím klíně. Její manžel je Syřan, a když si stěžovala na uzlík v prsu, chtěl ji dopravit do nemocnice v Sýrii, protože tam je ošetření bezplatné. Vyšetřením se zjistilo, že je to rakovina prsu, a bylo jí doporučeno příslušné ošetření. Potom se vrátila domů do Libanonu a přesvědčila svého muže, že se nechá ošetřit zde, zatímco v hloubi duše doufala, že půjde a pomodlí se u toho svatého maronity, o němž jí sousedky vyprávěly. Svému muži o tom nic neřekla. Musela ze své vesnice přejet po celém pásu libanonského pobřeží, aby přišla do Annaye, a ačkoliv žila ve skromných poměrech, vzala si taxi.

Nikdo se nedověděl o jejím úmyslu, a tak stanula v pláči u sochy na dvoře. Byla zoufalá, protože mohla ztratit své páté dítě. Když byla znovu doma, zjevil se jí ve stejnou noc tento světec, jehož siluetu uviděla. Vzal ji za ruku mezi své dva prsty a ujistil ji, že přichází, aby ji uzdravil.

Při dotyku obou jeho prstů pocítila silné pálení, potom zvlhčení, jako by z těchto obou ran měla vytékat jedovatá tekutina. Při probuzení byly obě rány ještě patrné, vylučovaly tekutinu po několik dní. Když přišla znovu do syrské nemocnice, její nádor zmizel. Přišla se svým mužem sem a osvobozená od starostí mohla se svým nejmladším děťátkem poděkovat

za své uzdravení tomu, kterého považovala za proroka.

Ještě více užasnete nad příběhem *Michela Chakrallaha Manna*, který se narodil v roce 1968 v Mar Jayoun. Má 46 let, žije se svou velmi starou matkou a s mladší sestrou. Od své těžké nehody, která se stala před dvaceti lety, mu zůstaly následky, které ho stále více omezovaly. Pracoval jako kineziologický terapeut, do práce se dopravoval s pomocí chodítka. S výhledem na transplantaci, na plastiku, která by byla možná, kdyby zaplatil část obrovské sumy peněz, se pokusil kontaktovat všechna možná sdružení, která ale nebyla schopná prohlásit, že převezmou splacení částky 35 000 dolarů, bez nichž by transplantace nebyla možná.

Úplně zoufalí přišli on a jeho sestra 20. září 2013 ve dne ke klášteru. Když nastala noc, rozhodli se zůstat a šli směrem k Oáze, kde přijímali poutníky. Protože všechna místa byla obsazena, vrátili se do kláštera nazpět a rozhodli se, že přespí před sochou pod širým nebem. Někdo jim dal deku, počasí bylo dobré a jeho sestra usnula brzy, zatímco Michel, který se uklidnil, se ještě dále modlil až do vyčerpání.

Tu se mu zjevila v intenzivním světle silueta sochy a současně pocítil nejdříve mírné a později pálivé, žhnoucí teplo ve vyšší své pánve a byl jako sevřený ve svěráku.

Probudil svoji sestru a řekl jí o tom, co právě viděl nebo snil (nevěděl už přesně),

a především o tom, co cítil. Jeho sestra ho uvedla v úžas, když docela klidně řekla, že svatý Šarbel je právě tady, aby ho vyslyšel. Michel se samovolně zvedl, aby její slova ověřil. Byla ještě noc, a hle – mohl jít bez svého vozičku a bez pomoci!

Při rozednění otevřel klášter svoje brány a já jsem uviděl, jak oba přicházejí k mé kanceláři. Michel skákal jako malé dítě, aby mi ukázal svoji pohyblivost. Zůstali celý den u nás, procházeli se po chodbách dokola a vyprávěli o uzdravení. Pak strávili druhou noc pod širým nebem v modlitbě před sochou světcovou. To bylo před měsícem!

Došlo také k uzdravení *Khouly Zeit Becharyové*, která se narodila ve stejném roce jako Michel v Damašku (Sýrie) a u níž byl rozpoznán neoperovatelný nádor na mozku. Byl s ní domluven termín začátku chemoterapie, ale předtím měla být provedena ještě dodatečná vyšetření. Vzhledem k událostem, které se v té době v Sýrii staly, se rozhodla její neteř, že pojedete sama do Annaye, aby prosila svatého Šarbela za svoji tolik milovanou tetu. Je to mladá, velmi zbožná žena a navzdory nebezpečí a dlouhé cestě v těžkých dobách dospěla k soše a dlouho se modlila. Pak se vydala zase na cestu. U její tety, která byla v nemocnici a čekala na první chemoterapii, byla stanovena nová diagnóza, že nádor úplně zmizel. Teta a neteř přišly spolu sem a já jsem je přijal ve své kanceláři, když mi přinesly lékařské podklady.“

P. Matar dodal: „Nevím, jestli znáte oblast Notre-Dame de Nazaret v libanonských horách.“

Jean Claude: „Známe ji velice dobře, navštívili jsme tam jednoho přítele, P. Antoina Khalifeho, který je správcem této farnosti a postavil tam znovu obdivuhodný klášter (klášter Notre-Dame de Nazaret v libanonských horách v oblasti Jbeil).“

P. Luis Matar: „Tedy, ta osoba, o které vám budu teď vyprávět, je *Claire Mattaová*, která se narodila v roce 1959 v Katta-

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Zvláštním způsobem vás dnes zvu k modlitbě. Modlete se, děti moje, abyste pochopily, kdo jste a kam máte jít. Buďte nositeli radostné zvěsti a lidmi naděje. Buďte láskou za všechny ty, kteří jsou bez lásky. Děti moje, budete vším a uskutečníte všechno, jenom když se modlíte a jste otevření Boží vůli, Bohu, který vás chce vést k věčnému životu. Já jsem s vámi a přimlouvám se za vás den co den před svým Synem Ježíšem. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje, 25. listopadu 2014

ře, ve stejné vesnici jako váš přítel P. Antoine Khalife. Musím k tomu dodat, že je generální tajemnicí Bechara Rai, kardinála a patriarchy maronitů?

V nemocnici Sacre-Coeur stanovili u Claire diagnózu rakoviny střev a navrhli jí operativní odstranění nádoru, k čemuž byla připravena. Rozhodla se ale přece jet ke svatému Šarbelovi, aby dostala odvahu a poprosila ho, aby ji ochraňoval. Modlila se dlouho před sochou, pak odešla sama do spodní místnosti, kde – jak víte – se rozděljuje svatý olej a vata. Aniž by cokoliv řekla, nechala nasáknout chomáč vaty olejem před rakví svatého Šarbela a polkla jej tak, jak to mnozí dělají. O několik dnů později se vrátila na operaci zpátky do nemocnice. Na operačním stole stanovili lékaři, kteří chtěli provést kolostomii, že je všechno normální. Uzavřeli operační otvor, aniž by cokoliv udělali a aniž by něčemu porozuměli. Potom, co se Claire zase probudila k vědomí, samozřejmě se jí ptali a jedinou přijatelnou odpovědí pro ně bylo ono gesto, protože podle výpovědi lékařů se jednalo o jistou diagnózu. Sotva se zdravotně zotavila, přišla 22. září 2013 sem, aby svoje mimořádné uzdravení ohlásila do protokolu.

Co se týká posledního případu, dovolte mi, abych se stále nad tím usmíval, protože se stal bezprostředně v kapli Eremitáže a já jsem byl privilegovaným svědkem. Paní *Karime Abdallah Tamirová* má sice po záchvatu mrtvice následky, které se ale dají částečně zvládat kinezioterapií. Opět mohla používat svou ruku, svoji paži a nohu, ale její ústa zůstala znetvořena a to se táhlo nahoru až k uchu. Přesto vedla normální život a ráda se připojila ke skupině 35 osob, která pod vedením kněze jejich farnosti zorganizovala pouť do Annaye. Opustili autobus bezprostředně u Eremitáže, kde se dověděli, že se bude sloužit mše svatá. Rozhodli se zúčastnit se jí ... a já jsem ji měl sloužit! Ze zdvořilosti jsem pozval kněze, aby se mnou koncebroval. Neznal jsem nikoho z té skupiny a ničeho jsem si nevšiml. Během evangelia se zvedla jedna mladá žena – byla to Karime – a klekla si pod evangeliař, který jsem držel otevřený v ruce. Na konci se zvedla a obrátila se k lidem, kteří s překvapením zjistili, že její obličej, který byl znetvořen nepřirozenými »škleby«, se stal zase normálním.“ P. Matar se stále

Manželství je základem lidství, nikoli výtvozem kultury

„Stojíme nad propastí, je třeba se zastavit. Uděláme-li krok, nebude již návratu,“ říká kardinál Gerhard Müller popisující situaci manželství a rodiny v zesvětštělém západním světě. Manželství jako komplementární svazek ženy a muže je ohrožován a znevažován. Jsme svědky jakési sebevraždy lidstva – řekl prefekt Kongregace pro nauku víry v rozhovoru pro týdeník *National Catholic Register*.

Kardinál Müller naznačil, že se dnes o rodině mluví mnoho. Lze mít dokonce dojem, že velmi mnoho. Ve skutečnosti se však celý ten halas týká okrajových, problematických či dokonce rodině nepřátelských záležitostí, jako jsou například pokusy redefinovat

manželství státními zákony. Mnoho se mluví o sexu nebo o nevydařených vztazích, nikoli však o tom, že muž a žena se vzájemně potřebují a doplňují. A právě to zajímá drtivou většinu lidí. Chtějí vědět, co dělat, aby manželství bylo lepší a silnější. Vatikánský hodnostář zdůrazňuje, že mlčící většina buď nechápe, co se děje, anebo byla umlčena obviňováním z diskriminace, které bývá vznášeno proti těm, kdo rodinu brání. My však nemůžeme souhlasit s tím, že je manželství líčeno jako výtvor kultury či společnosti. Nikoli, je to opravdový základ lidství – zdůrazňuje prefekt Kongregace pro nauku víry.

Podle www.radiovaticana.cz

ještě usmívá nad úžasem, překvapením, kterým byli věřící zachvácení, a nad následným zmatkem a nad svým vlastním nepochopením, protože zpočátku si ničeho z toho nevšiml. Toto nanejvýš diskrétní, skromné mrknutí oka světceva ho vždycky uchvátí, aniž by byl skutečně překvapen, protože je už po tolik let zvyklý přijímat všechny tyto projevy, zkoumat je a archivovat.

Sv. Šarbel Machlúf

Ale toto prosté gesto – Karime přišla totiž jenom proto, aby poděkovala, – se ho hluboce dotklo. „Byl to také pro mne, který jsem celebroidal, dárek!“

Tiskl si fotografii Karime na sebe, potom uspořádal jednotlivé svazky listin, které předtím představil, zase do řady vedle sebe. Se sklopenýma očima meditoval dlouhou chvíli nad fotografií svatého Šarbela.

„Žeň je bohatá, ale dělníků je málo,“ pomyslel jsem si. V průběhu času všechno přejde, všechno se zapomene, všechno zmizí, je tady jeden mnich, pro kterého minulost není důležitá.

Při této procházce ročními dobami, při níž to tady nahoře šumí skoro až do Annaye, není P. Luis Matar zachvácen závratí, nýbrž je to ta jistota, že Bůh, potom co stvořil vesmír, stvořil člověka, aby to pochopil, aby mu dal smysl a vydal svědectví. A na svém místě se necítí být povolán k ničemu jinému, než „aby celou duší následoval pravdu“, jak to formuloval Platon, vycházející z toho, co viděl a nám sdělil; vycházející z toho, co dostává a věrně předává, v této vlídné kanceláři, jejíž jediný otvor vede kolmo na údolí, ve směru k Jbeilu a k moři.

Z Maria heute 11/2014 přeložil -mp-

Dnes bych se s vámi chtěla podělit o svůj příběh. Vyrostla jsem na Ukrajině, v jedné malé rodině, která Boha neznala. Moji rodiče a prarodiče opustili Rusko a přestěhovali se na Ukrajinu, protože tenkrát byla velká euforie, že komunismus je ta nejlepší věc na světě. V naší rodině se nikdy o Bohu nemluvilo. Jenom příležitostně, třeba o Vánocích, se zmínilo, proč vlastně bylo zvláštní jídlo. Nejnáboženštější osobou naší rodiny byla moje babička. Jedinou modlitbou, kterou znala, byl Otčenáš. To si mě vzala bokem a řekla: „Až budeš v obtížných situacích, vzpomeň si na tuto modlitbu!“

Nečekaný dárek!

Roky ubíhaly. Jako teenager jsem si kladla otázku, jestli Bůh opravdu existuje. Ale my mladí jsme se sotva opovážovali klást si tuto otázku, protože by nás hned považovali za nenormální. Tak prošla moje doba mladosti bez Boha, bez čistoty a bez toho, čemu se říká důstojnost. Když jsem měla 17 let, vzala si mě jednou moje matka stranou a řekla: „Dnes jsme měli hovor z Kentucky v USA – vyhrála jsi v loterii!“ Každoročně daruje jedna loterijní společnost 15 000 lidem pobyt v USA – a já jsem byla jednou z nich. Řekla jsem své matce: „Mám tady svoje přátele a neumím anglicky. Nechci jít do Ameriky!“ Ale moje matka mě povzbudila, abych šla, všechno si prohlédla, a když mi bude těžko, abych se zase vrátila. Musela jsem ale čekat na své osmnácté narozeniny – a tak jsem přišla 25. června 2002 do Ameriky, na 21. výročí zjevení Matky Boží v Medžugorje. Pro mě to znamenalo, že mi nikdo neřekl, co mám dělat, co si mohu dovolit, a tak jsem začala svůj život v této zemi svobody. Ale nebyl to žádný svobodný život, nýbrž otroctví. Stále častěji jsem uvažovala o svém životě a byla jsem šokována. Říkala jsem si, mám teprve 19 let, 20, 21. Co se ještě všechno stane? Neměla jsem vůbec chuť do života.

Otčenáš

Ale přece jsem si vzpomněla na modlitbu, kterou mi dala s sebou babička, a začala jsem se Otčenáš modlit. Přemýšlela jsem o každém slově, které jsem vyslovila. Moji rodiče byli rozvedení a já jsem vyrostla bez otce, a tak se mi vryla tato

Medžugorje je srdeční chirurgie!

Valentina pochází z Ukrajiny. Výhra v loterii jí umožnila cestu do Ameriky. Poznala a zamilovala si Boha a objevila, že Bůh má pro ni velmi zvláštní úkol.

slova „Otče náš“ hluboko do mého srdce. Začala jsem svůj život žít s nebeským Otcem a viděla jsem, jak se všechno změnilo. Učila jsem se anglicky tím, že jsem se dívala na velké množství filmů. Mnoho filmů se odehrávalo v 17. a 18. století, kdy starší dámy nosily v ruce růženec. To se mi líbilo a chtěla jsem mít také něco takového! Byla jsem uchválena náboženskými scénami ve filmech, zvláště kněžím. Myslela jsem si, že tyto osoby vědí něco o mém Otcí, o mém Bohu. Ale v této době bylo pro mě ještě stále velmi nepřijemné jít do kostela.

Cítím, že mi Bůh chce něco říci!

Pracovala jsem jako kadeřnice a naše kadeřnictví bylo blízko jednoho kostela. Ale bylo mi nepříjemné jít do kostela, protože jsem nevěděla, jak se tam mám chovat. Styděla jsem se dělat něco dobrého, ale nikoliv něco špatného. V té době jsem velmi cestovala a hledala si stále znovu novou práci. Na mém posledním pracovišti nosila moje šéfová krásnou medailku Matky Boží. Řekla jsem jí, že se mi velice líbí a ona se mě ptala, jestli vím, kdo tato Paní je. Odpověděla jsem jí: „Ano, to je Matka Boží.“ Ale nevěděla jsem o ní nic. Ptala jsem se, do kterého kostela chodí, a ona mi odpověděla, že je katolička. V tu dobu mi bylo jasné, že jestli se jednou stanu věřící a přijmu náboženství, pak bych chtěla být katoličkou. Prosila jsem svoji šéfovou, aby mě vzala do kostela s sebou, a tak jsem šla poprvé s ní. Vzpomínám si, že kostel byl plný lidí, ale připadalo mi, jako bychom tam byli jenom Ježíš a já. Věděla jsem, že to, co se tady děje, je pravda. Bůh je opravdu živý a přichází k nám skrze Eucharistii. Velmi brzy jsem začala často chodit do kostela. Moje matka si myslela, že je velmi dobré, když chodím v neděli do kostela. Když jsem ale řekla, že chodím do kostela každý den, byla z toho špatná. Řekla: „Moje dcero, to stačí, když jdeš do kostela v neděli!“ Odpověděla jsem: „Mami, chtěla bych jít na mši svatou, protože cítím, že mi Bůh chce něco říci.“ Věřím, že mnozí z vás myslí na moment obrácení s pocitem,

že se vznášíte a cítíte nekonečno, tento pocit, který jste dostali z lásky, takže můžete konat jenom dobré věci. A tak jsem to cítila ve svém srdci, že opravdu chci vykonat něco dobrého, něco, co není jednoduché. Chtěla jsem přinést plody pro Boha, skrze obět. Rozhodla jsem se, že se stanu misionářkou v Etiopii. Byla jsem připravená podepsat smlouvu s organizací. Ale krátce předtím ke mně Bůh mluvil docela jasně slovy: „Tvoje misie není v Africe, tvoje misie je na Ukrajině, ve tvé zemi!“ Protože moje země potřebuje lidi, kteří mohou pomoci. Potom začalo velmi těžké období, protože jsem se musela rozhodnout, co udělám. Začala jsem se modlit a strávila mnoho hodin klaněním.

V tu dobu jsem mluvila se svým strýcem, kterému jsem řekla, že bych chtěla jako misionářka na Ukrajinu přinést slovo Boží. On řekl: „Když to chceš, udělej to ne slovy, ale činy, to je to, co oni potřebují.“ Ptala jsem se, co mám dělat, a on řekl, že je potřebná lékařská pomoc, protože o mnoho dětí se nikdo nestará. Pak jsem se zase vrátila nazpět k uctívání a ke svému času u Ježíše. A Bůh mi pomohl najít lidi, kteří se už takovou misí zabývali. Chtěla jsem organizovat balíčky s lékařským pomocným materiálem a jinými drobnostmi. Jiný strýc mě upozornil na to, že v domovském městě moji babičky existuje klinika, která poskytuje ošetření 45 000 lidí a od 50. let (1950) nebyla nikdy obnovena. To bylo velmi zajímavé, protože jsem měla dojem, že Bůh skutečně otevírá dveře. Když jsem navštívila tuto kliniku, pochopila jsem, že potřebuji opravdu pomoc ve formě klinických přístrojů. Zvláště na oddělení pro kojence.

Medžugorje a jedna objednávka

Bůh mě sice vedl, ale věděla jsem, že bude potřeba ještě mnoho modlitby. Od dámy, která mě uvedla do katolického kostela, jsem slyšela o Medžugorje. Vyprávěla mi o Lurdech a o Fatimě a domnívala se, že existuje nějaké místo, kde se ještě nyní Matka Boží zjevuje. Mluvila dále o Medžugorje, ale nemusela mi už nic víc vyprávět,

protože jsem se už viděla tam. V dubnu 2008 jsem přišla na exercicie s P. Jozem do Medžugorje. Byl to neuvěřitelný zážitek, v tichu a postu. Poslední den jsem se rozhodla, že bych chtěla žít ta poselství, která nám tu Matka Boží dala, a tak jsem se začala modlit růženec. Modlila jsem se k Matce Boží o jasno, co mám dělat. Byla jsem tak fascinována vším tím, co se tady děje, že jsem ji prosila, aby sem přivedla lidi z mé vlasti. Neměla jsem žádnou mystickou zkušenost, byl to jenom růženec. Když jsem se vrátila, už někdo na mne čekal a řekl: „Hledám tě už tři dny, protože bych ti chtěl něco říci. Víím, že mě budeš považovat za blázna, ale mám dojem, že mi Matka Boží řekla, že ti mám pomoci přivést mládež z Ukrajiny do Medžugorje.“ To byl pro mě šok. Matka Boží během deseti minut odpověděla na moji otázku. Pochopila jsem, jak velikou hodnotu má růženec. Začala jsem sem přivádět skupiny mládeže, nejprve jednu, potom ještě jednu,... pak desátou a tak dále. Bylo pro mě udivující, jak velmi Matka Boží chtěla, abych tuto misií dělala.

Přiveď je všechny ke mně!

Šla jsem zase na adoraci a řekla si: „Co mám dělat? Chtěla bych konat Tvoji vůli!“ A Bůh odpověděl: „Přiveď je všechny ke mně!“ A tak začala misie s ukrajinskými lékaři. Když jsme poprvé přivedli skupinu ukrajinských gynekologů do Medžugorje, uvědomila jsem si, že to byla bláznivá myšlenka. Tito lékaři byli komunisté a každý den prováděli potraty. Nemodlili se a v celém svém životě ještě nikdy neviděli růženec a už vůbec nechodili na mši svatou. Ale – už jsme seděli, 45 osob v autobusu do Medžugorje! První den jsme šli na horu Zjevení a každý dostal jeden růženec. Uslyšeli ten příběh a chtěli se začít modlit. Za modlitby radostných tajemství jsme došli k soše Matky Boží. Řekla jsem jenom jedno: „Matka Boží nás všechny pozvala do Medžugorje, abychom se zasvětili jejímu Neposkvrněnému Srdci.“ Vyzvala jsem je, aby to učinili svým vlastním způsobem, a byla jsem šokována, když jsem viděla, jak se na kolenou s pláčem modlili. Přicházeli z centra komunismu a věnovali se mu – ale tady věnovali a zasvěcovali svá srdce Neposkvrněnému Srdci Panny Marie, které vždycky zvítězí. Poprvé chtěli něco slyšet o životě a co to zna-

mená, že život začíná v okamžiku početí. Velmi často jsme se soustřeďovali na drahocenné dítě v matčině těle, což ovšem bylo velmi důležité. Ale abychom zachránili tolik dětí, kolik je možné, je důležité soustředit se na rodiny a na lékaře.

Srdce, které se modlí, se stává světlem

Každý gynekolog na Ukrajině má každý den 20–25 termínů. Z toho je deset žen těhotných a sedm jde na potrat dítěte. Velice záleží na tom, jak lékař k ženě mluví, protože ženy si lékaře velmi váží. A tak začala Matka Boží v Medžugorje svoji mimořádnou misií s lékaři. Dosud přišlo z 26 diecézí Ukrajiny do Medžugorje 700 gynekologů. Důležité je, že Matka Boží nechce jenom obrácení našeho srdce, nýbrž také, aby obrácená srdce potom přinášela plody. Mnozí z těchto lékařů se stali ochránci života. Po návštěvě v Medžugorje mělo mnoho lidí přání znovu se stát otcem nebo matkou. Naším přáním je, aby svoje lékařské povolání chápali jako cestu ke svatosti. Tato misie bude pokračovat. „Kalich milosrdenství“, jak se jmenuje naše humanitární hnutí, se vyvíjí ve velkou misií, je to dílo Matky Boží. Ona chrání život od početí až k přirozené smrti. Mladí lidé, kteří sem do Medžugorje přicházejí, se stanou jejím nástrojem. Je neuvěřitelné, jak nás učí Matka Boží jednoduchým způsobem modlit se srdcem. Protože to srdce, které se modlí, se stává světlem.

Když se modlíme srdcem, stáváme se lidmi, kteří opravdu chtějí žít evangelium. Proto nám Matka Boží říká, že má-

me čist Bibli. Pak se staneme živým evangelium. Když budeme všechno toto dělat, budou naše srdce čistá. Ona chce, abychom odporovali hříchu. Na začátku je hřích sladký – ale pak vidíme, že se naše srdce stává kamenem. Proto nás Matka Boží vyzývá ke zpovědi. My všichni jsme sem do Medžugorje přijeli, protože nás uchvátila skutečnost, že se zde Matka Boží zjevuje. Ale největší zázrak se stane dnes večer na tomto oltáři, když k nám přijde živý Ježíš v Eucharistii, když se staneme svatostánkem, protože On v nás žije. Matka Boží ví, že dnešní svět potřebuje mír. Víme, že se její první poselství tohoto týkalo: „Kéž by zavládl mír mezi Bohem a lidmi a mezi lidmi navzájem!“ My víme, že mír je možný teprve tehdy, když vládne v mém srdci. Ale já musím pracovat na svém srdci, aby mír přišel ke mně. Vždyť mír je plodem lásky a na lásce musíme pracovat. K tomu nám dává Matka Boží nejlepší návod: půst o chlebu a vodě. Já prožívám Medžugorje jako nemocnici pro lidskou duši. Šéflékařem je Ježíš a asistentkou je Matka Boží. A víte, co se v Medžugorje často děje? Chirurgie – a to chirurgie srdeční. Všechno, co je v srdci otrávené, musí pryč. Matka Boží ví, jaký lék každý potřebuje, a také nám jej dává: Pět nejdůležitějších poselství!

Buď misionářem ve své zemi!

Milí mladí lidé, jak je krásné, že můžeme v této době utvářet svůj život a můžeme se stát misionáři v našich rodinách a v našich zemích! Každý by chtěl jít do Kalkaty. Ale víte, co udělala Matka Tereza? Každému, kdo přišel, řekla: Běž do své vlastní Kalkaty, staň se misionářem ve své vlastní zemi! A proto, moji mladí, staňme se misionáři v rukou Matky Boží. A nikdy nemějme strach! Protože Bůh Otec je vždycky s námi. On nám dává svého Syna Ježíše. A Ježíš i blahoslavená Panna Maria působí neobyčejným způsobem v našem životě. Chtěla bych vás vyzvat ještě k něčemu: Začneme se opravdu modlit za mír a postit se, aby naše země netrpěla válkou. Tak každá země najde radost a mír. Matka Boží slíbila tuto dobu míru a řekla, že její Neposkvrněné Srdce zvítězí. Kéž by se to stalo. Ať vám všem Bůh požehná!

Z Medžugorje aktuell 9/2014
přeložil -mp-

Arcidiecézní charita Olomouc nabízí **BENEFIČNÍ KALENDÁŘ PRO HAITI NA ROK 2015**, jehož výtěžek je určen na podporu vzdělání dětí na Haiti. Kalendáře jsou k dispozici ve dvou formátech: **nástěnný A3 za 150 Kč a stolní 14denní za 100 Kč**. Kalendáře lze osobně zakoupit na Arcidiecézní charitě Olomouc, objednat telefonicky na čísle 739 500 402 nebo online na www.acho.cz.

Biskup by měl být jako Bileamův osel

Salcburský světící biskup Dr. Andreas Laun se odvažuje k zajímavému srovnání. Pokouší se poznat úkol a osud biskupů, podobný osudu osla starozákonního Bileama. Souhlasíme-li s jeho výkladem, uvidíme s překvapivou jasností zodpovědnost pastýřů v naší době. Světící biskup Laun vyjímá jako nejaktuálnější příklad „genderovou ideologii“. Jeho interpretace se hodí přirozeně také ke všem ostatním tématům, která vyžadují od biskupů odvážné svědectví proti duchu doby. Kdyby se mnoho lidí, probuzených Božím varováním, odvrátilo od svůdné cesty genderové ideologie, nemohla by se tak cílevědomě vyvinout v totalitní diktaturu.

Milí čtenáři, kdybyste mě chtěli nazývat „oslem“, nepotěšilo by mě to. Když ale k tomu připojíte: Pane biskupe, vidím ve vás „osla Bileamova“, cítil bych se potěšen. Jak to? Zeptám se vás: Znáte příběh toho osla Bileamova? (Nm 22,21–35)

Příběh osla Bileamova

To bylo totiž tak: Prorok Bileam vstal, osedlal svého osla a vypravil se na cestu, zdánlivě tak, jak mu Bůh uložil. Přitom byl se svými úmysly Bohu nevěrný.

Když tedy Bileam doprovázen dvěma muži tak jel na svém oslu, vstoupil mu anděl Páně s hrozbou do cesty. Osel uviděl Pánova anděla s taseným mečem v ruce stát na cestě, opustil cestu a odklonil se do pole.

Potom Bileam osla udeřil, aby ho donutil vrátit se na cestu. Anděl Páně se postavil na úzkou cestu mezi vinohrady, která měla po obou stranách zdi. Když osel uviděl anděla, tlačil se podél zdi a přitlačil přitom nohu Bileamovu ke zdi. Tu ho Bileam uhodil podruhé. Anděl Páně šel dále a postavil se na zvláště úzké místo, kde nebylo možné uhnout ani doprava, ani doleva. Když osel uviděl anděla, kle-sl pod Bileamem na kolena. Bileam se ale rozozřul a tloukl osla holí.

Tu otevřel Pán oslovi ústa a osel řekl Bileamovi: „Co jsem ti udělal, že mě teď už potřeší biješ?“ Bileam odpověděl oslovi: „Protože mě máš za blázna. Kdybych měl s sebou meč, už bych tě zabil.“ Osel odpověděl Bileamovi: „Nejsem tvůj osel, na kterém jsi jezdil už odedávna až do dneška? Cožpak jsem měl někdy ve zvyku něco proti tobě podnikat?“ Tu musel Bileam přiznat: „Ne.“

Teď otevřel Pán oči Bileamovi a on uviděl stát na cestě Pánova anděla s taseným mečem v ruce. Tu se sklonil Bileam a padl na svou tvář. Anděl Páně mu řekl:

„Proč jsi osla třikrát bil? Postavil jsem se ti do cesty nepřátelsky proto, že je pro mě cesta, po které jdeš, příliš srázná. Osel mě uviděl a už se mi třikrát vyhnul. Kdyby se mi nevyhnul, asi bych tě už usmrtil, jeho bych ale nechal žít.“

Bileam odpověděl Pánovu andělovi: „Zhrěšil jsem, ale jenom proto, že jsem nevěděl, že jsi mi stál v cestě. Teď ale chci obrátit, když se ti můj úmysl nelíbí.“

Anděl Páně odpověděl Bileamovi: „Běž s těmi muži, ale neříkej nic kromě toho, co ti říkám.“ Od té chvíle poznal Bileam svoje poslání a řekl: „Mohu říkat jenom to, co mi Bůh vložil do úst!“

Biskup „nese“ lid Boží na svých bedrech

Co má tento příběh společného s biskupem? Toto: Biskup „nese“ lid Boží na svých zádech. Když uvidí „hrozícího anděla Páně“, kterého lid Boží ještě nevidí, musí se biskup jako osel Bileamův zastavit a lid varovat, i když bude za to „bitý“ – až konečně lid pozná, že je andělem Páně, který má za úkol nás z bludné cesty odvést. Tedy, biskup má být jako osel Bileamův a nesmí se dát zmýlit a musí zůstat na cestě Boží, i když dostává klackem bití, které dostává právě od svého lidu! To znamená, on smí říkat jenom to, co mu Bůh vloží do úst – jako Bileamovi. Jeho příkladem je proto nejprve osel, pak zmoudřelý Bileam!

„Poučení z příběhu“: Osel viděl anděla, ale prorok ne! V Bileamovi se může poznat každý člověk, v oslu by se měli poznat především také biskupové. Oni „nosí“ mnoho „Bileamů“ svých diecézí a měli by je přivést k cíli zamýšlenému

Bohem. Když se ale lidé od této cesty odchýlí, měli by to biskupové udělat tak jako osel Bileamův.

Bludnou cestou je dnes genderová ideologie

Vztaženo na dnešní dobu: Bludnou cestou a nebezpečím je dnes genderová ideologie. Biskupové musí nebezpečí rozpoznat, musí se pokusit jim svěřené stádo přivést zpátky na správnou cestu, nechat se bit jako osel Bileamův, pak otevřít ústa se slovy, která přicházejí od Boha, a to tak dlouho, až konečně Bileam uvidí varujícího anděla a pochopí: Jsme na nesprávné cestě. Bůh nám postavil do cesty anděla, biskup, náš Bileamův osel, ho uviděl a má pravdu, když nás chce přivést na jinou cestu!

Co je to gender? Prolhaná reklama genderových ideologií chce, aby lidé uvěřili, že se jedná jenom o spravedlnost mezi muži a ženami. Proti tomu přece nemůže nikdo nic mít! Ale jde o úplně

něco jiného, o bludnou ideologii, která je tak vyšinitá a bláznivá, že se ještě nikdy v dějinách nevyskytla: Tvrdí, že pohlaví člověka jako muže nebo ženy není nezměnitelně předem dané, nýbrž že se každý člověk může sám rozhodnout. Tedy, že nikoliv Bůh stvořil člověka jako muže a ženu, ale my lidé si uděláme sami svoje „pohlaví“. A tak prý nejsou jenom dvě, nýbrž ještě jiná „pohlaví“, podle sexuálních sklonů a přání jednotlivých lidí, i když tato by byla prazvláštní.

Pohrdané „tradiční manželství a rodina“ jmenované řádem Božím pro muže a ženu už v tomto systému nemá žádné místo. Boj proti rodině, který začali komunističtí ideologové, se těmi novými ideologickými prostředky ještě zostruje. K tomuto útoku na rodinu patří, že jako všichni ideologii ovlivnění diktátoři, chtějí také genderová ideologové lidi poručnickovat a nutit smýšlet a žít tak, jak se oni domnívají. K tomu používají také média, aby lidi, kteří smýšlejí jinak, pomlouvali a haněli. Používají zákony, aby je ohrožovali a nutili. A působí na děti a mládež, které mohou školsky nařízenou sexuální výchovou ještě formovat. K tomu také patří, že rodiče mohou děti

odhlásit z vyučování náboženství, ale nemohou to udělat z této státem nařízené indoktrinace ve smyslu „sexuální revoluce“ se vši její nemorálností a ve smyslu nové genderové ideologie.

Tak se má do dětí nalévat názor, že „manželství“ mezi dvěma muži je „stejně manželství a stejně dobré“ jako to mezi mužem a ženou. Učitelé, kteří se vyhybají toto učit, budou vystaveni tlaku. V některých zemích mohou kvůli „neposlušnosti“ už dnes ztratit práci. A toto všechno se děje v zemích, které zdůrazňují, že svoboda a také rodičovská práva patří k jejich hodnotám. Také tvrdí, že mohou sami určovat hodnoty, které pořádají život člověka, bez Boha a proti jeho přikázáním!

Ideologické systémy přinášejí lidem mnoho neštěstí

Mnozí lidé si myslí, že tyto pomatenosti nebudou mít dlouhé trvání a zase zmizí. Bude tomu tak opravdu? Ano, protože pravda a zdravý rozum se nedají odstranit. Ale dějiny ukazují, že ideologické systémy jsou zvláště nebezpečné a mohou přetrvávat dlouhou dobu, podporovány násilím a sváděním. Přinášejí v době své vlády mnoho neštěstí. Jak svůdné mohou být, ukazuje třeba současná debata o otázce, jestli NDR byla „bezprávním státem“. Může se to stát „problémem“, když se ví, že u hraničního oplocení byl systém čidel, která uprchlíka ihned hlásila a přitom otevírala ohradu se psy, kteří okamžitě útočili a byli vycvičeni utěčenec ukousat k smrti?

Nikdo neví, jak dlouho se genderová ideologie může udržet v mnohých státech, když je podporována nepředstavitelným množstvím peněz a zákony v četných státech – navzdory uspořádání Božímu a proti zdravému rozumu. A nikdo neví, co ještě způsobí, když budou takto zničeny mnohé dětské duše, a kolik utrpení může přinést národům.

Proto se musí „biskupský osel“ orientovat na osla Bileamova a tak hlasitě, jak je jen možno, zařehat a lidi varovat před neštěstím, kterému už jsou doširoka otevřeny dveře i brány.

Mlčící biskupové hřeší, řekl papež Řehoř Veliký. Tedy, moji bratři v duchovním úřadě, vezměme si za příklad osla Bileamova.

Z Kirche heute 11/2014 přeložil -mp-

Občanská společnost se mobilizuje proti výuce genderu ve státních školách

Nejčtenější italský katolický týdeník *Famiglia Cristiana* zveřejnil desatero pro rodiče, jak se bránit genderové ideologii ve školách. Tisícová manifestace v historickém jádru Říma 15. listopadu hájila tradiční rodinné hodnoty. A *Fórum prorodinných asociací* předložilo italskému parlamentu „národní plán pro rodinu“, ve kterém žádá, aby se političtí představitelé celistvě věnovali otázkám dnešní rodiny – od ekonomické podpory až po vzdělávání. Dokument zmíněného sdružení mimo jiné zdůrazňuje, že 29 organizací LGTB vstoupilo v minulém školním roce do italských vzdělávacích zařízení, často bez vědomí rodičů. Pro Vatikánský rozhlas hovoří předseda Fóra, Francesco Belletti:

„Vidíme tu dva kritické body. Za prvé, tato teorie genderu, která je objektivně ideologická, děti ovlivňuje ve velmi delikátní věkové fázi. Myslíme si, že škola by měla respektovat antropologické sexuální rozdíly, které nelze zploštit podle ideového návrhu několika asociací, jež v naší zemi všeobecně nacházejí nepatrný ohlas. Nejvážnější je, že se vše děje bez vědomí rodičů. Klíčovým slovem tedy pro nás je »výchovná smlouva«. Obrovskou vzdělávací krizí, která tu vládne, lze řešit pouze zapojením rodin. Naše rodinné asociace a rodiče mnoha škol se mobilizují, usilují o hlas v diskusi. Po rodičích žádáme, aby se přímo zajímali o život vlastních dětí ve škole a vznášeli nároky, pokud se setkají s nezájmem učitelů a školských úřadů.“

„Rodiče mají přednostní právo volit druh vzdělání pro své děti“ stojí ve 26. článku *Všeobecné deklarace lidských práv*, na který se odvolává „Výbor článku 26“. Jeho členové – lékaři, rodiny, psychologové a rodiče – odhalili genderové ideologické knihy, které se za podpory římského magistrátu objevily v místních jeslích.

„Markétka má dvě maminky: Mery a Franci. Chtěly spolu mít rodinu, ale chybělo jim semínko. Franci dosta-

la od hodného pána v jedné holandské klinice semínko a dala ho Mery do břicha.“ Třeba takoveto vyprávění obsahuje svazček pod názvem „Malý příběh jedné rodiny“, který v souladu s liniemi Světové zdravotnické organizace a Evropské unie tzv. bojuje proti diskriminaci a homofobii. Za pomoci pastelových ilustrací rozbíjí rodinný model už od útlého dětství. A to bez jakéhokoliv vědeckého a pedagogického podkladu, zdůrazňuje Maria Chiara Innarelliová, která ve státním školství vyučuje více než dvacet let. Podle mnoha psychologů, dodává, naopak popření přirozené evidence – tedy mužského či ženského pohlaví jako nevyvratitelné přirozené danosti, u dětí vede k vážným psychickým poruchám.

„To je zcela zřejmé a tomuto nebezpečí se nesmíme vystavovat. Nemůžeme dělat pokusy na dětech. *Všeobecná deklarace lidských práv* vznikla po děsivém období nacistické propagandy ve školních lavicích. Dávejme tedy velký pozor! Máme tu velkou zodpovědnost – musíme zůstat na úrovni rozumu, vědy, odkazu k přirozenému přírodnímu kontextu, k danosti, v jejímž rámci se mají pohybovat veškeré lidské sociální konstrukty. Bohužel musím říci, že také v Itálii byly v loňském roce zavedeny standardy evropské výchovy, které ve věkové hranici 4–6 let mluví o »časné dětské masturbaci«. Rakouský ministr školství minulý týden uvedl, že v mateřských školách se bude nabízet stimulace pohlavních orgánů a nudismus. V tomto ohledu doporučujeme, aby rodiče a vychovatelé utvářeli sítě a vzájemně se informovali. Nesmíme náš zápas chápat tak, že je proti někomu konkrétně namířený. Bojujeme tu všichni a společně za naše nejmenší a nejslabší, kteří jsou naší budoucností,“ říká italská profesorka v souvislosti s výukou genderové ideologie ve státních školách.

Zdroj: www.radiovaticana.cz

Láska k Bohu (1)

„My milujeme Boha,
protože Bůh napřed miloval nás.“ (1 Jan 4,19)

I.

Uvažuj nejprve, že Bůh si zaslouží být tebou milován, protože tě miloval dříve, než ty jsi miloval jeho, a že byl prvním ze všech, kteří tě milovali: „Věčnou láskou jsem tě miloval, proto jsem ti zachoval svou přízeň.“ (Jer 31,3)

První, kdo tě na tomto světě milovali, byli tvoji rodiče. Avšak oni tě milovali teprve tehdy, až jsi přišel na svět. Ale dříve, než jsi byl, miloval tě už Bůh.

Nebyl na tomto světě ještě ani tvůj otec, ani tvoje matka, a už tě Bůh miloval. Ba dokonce, ještě nebyl stvořen svět a Bůh tě miloval. A jak dlouho už tě Bůh miloval, dříve než stvořil svět? Třeba tisíc let, nebo snad tisíc století? Nepočítej roky ani staletí, ale věz, že tě Bůh miloval od věčnosti. „Věčnou láskou jsem tě miloval, proto jsem ti zachoval svou přízeň.“ Jedním slovem, jak dlouho je Bůh Bohem, stále tě miloval. Tak dlouho, jak miloval sám sebe, miloval také tebe. Popravdě říkala proto ta panna, svatá Anežka: „Mám už jednoho jiného milovníka.“ Když ji tvorové prosili o lásku, odpovídala: „Ne ty, světe a jeho tvorstvo! Nemohu se vám cele věnovat. Můj Bůh mě miloval nejprve, a sluší se proto, abych svoji lásku věnovala nejprve svému Bohu.“

Nuže, můj bratře, od věčnosti tě miluje Bůh a jenom z lásky tě vybral z množství tolika lidí, které by mohl stvořit, daroval ti život a postavil na tento svět. Z lásky k tobě stvořil také tolik jiných tvorů, aby ti sloužili a připomínali ti lásku, kterou v sobě nesl a kterou jsi mu dlužen.

Svatý Augustin řekl: „Nebe a země a všechny bytosti na mě volají, že tě mám milovat.“ Uvažoval světec o slunci, měsíci, hvězdách, horách, řekách. Připadalo mu, jako by všechno volalo k němu: „Augustine! Kvůli tobě nás Bůh stvořil, abys ho miloval.“ Když abbé Rancé, zakladatel trapistů, pozoroval hory, prameny a květiny, vzlykal, že tyto všechny věci stvořené mu s výčitkami připomínaly lás-

ku, kterou choval Bůh k němu. Svátá Terenzie si také stěžovala, že jí tvorstvo vyčítá nevděčnost vůči Bohu.

Když držela svatá Maria Magdalena de Pazzi v ruce krásnou květinu nebo plod ovoce, cítilo se její srdce z lásky k Bohu jakoby zraněné šípem a říkala sama sobě: „Tedy myslel Bůh od věčnosti na to, aby tuto květinu, tento plod pro mě stvořil, abych ho milovala!“

Uvažuj dále tu znamenitou lásku, kterou Bůh k tobě choval, když tě nechal narodit se v křesťanské zemi a v klíně pravé církve. Kolik lidí se narodí mezi modloslužebníky, mezi židy a mohamedány, nebo mezi kacíři a jdou bídně do záhuby! Jenom málo lidí má to štěstí, že se narodí tam, kde vládne pravá víra. A Pán si tě vyvolil právě mezi tyto nemnohé!

Ó jaká nesmírná milost je tento dar víry! Jak mnoho milionů lidí je okradeno o svaté svátosti, o kázání, o dobré příklady zbožných bližních a o ostatní prostředky, které máme v naší pravé církvi po ruce k naší bezpečné spáse! A tyto velké prostředky pomoci ti chtěl Bůh poskytnout bez jakékoliv zásluhy, a to i tehdy, když viděl dopředu tvoji trestuhodnost. Vždyť už když se rozhodl tě stvořit a po-

Sv. Alfons Maria z Liguori

skytnout ti milosti, viděl už dopředu nepravosti, které mu způsobíš.

CHVÁLY A PROSBY

Ó nejvyšší Pane nebe a země, nekonečné Dobro, bezmezná Slávo! Ach, jak jsi při své nevyřčené lásce k lidem tak velmi lidmi pohrdaný! A mezi těmito lidmi jsi miloval, můj Bože, hlavně mě, tím že jsi mi udělil zvláštní milost, kterou jsi nedal mnohým jiným. A já – já jsem Tebou ještě více pohrdl než ti ostatní! Ó Ježíši, můj Spasiteli! Padám Ti k nohám, nezapuzuj mě od své tváře. Kvůli svojí převeliké nevděčnosti si zasloužím, abych byl zapuzen. Ty jsi ale řekl, že bys nemohl zapudit litujícího hříšníka, který se k Tobě vrací: „Toho, kdo ke mně přichází, nevyvrhnu ven.“ (Jan 6,37) Můj Ježíši, je mi líto, že jsem Tě urážel. Dříve jsem Tě nepoznal, teď Tě ale poznávám jako svého Pána a svého Spasitele, který za mě šel na smrt, aby mě učinil blaženým a byl mnou milován. Ó můj Ježíši, kdy Ti přestanu být nevděčný? Kdy tě začnu doopravdy milovat? Podívej se, teď v tomto okamžiku chci začít milovat Tě celým srdcem a nemilovat nikoho jiného než Tebe. Ó nekonečná Dobroto! Kéž bych Tě mohl uctívat a milovat za všechny, kdo Tě nemilují. Věřím v Tebe, doufám v Tebe, Tobě se zcela nabízím. Pomoz mi svojí milostí, vždyť znáš moji slabost.

Byl jsi mi už tenkrát tolik nakloněn, když jsem Tě ještě nemiloval a nepřál si milovat, o co více mohu teď spoléhat na Tvoje milosrdenství, když Tě teď miluji a nechci milovat nic jiného než Tebe? Můj Pane, daruj mi svoji lásku, ale vroucí lásku, která způsobí, že se zbavím všeho stvořeného. Silnou lásku, která mi propůjčí sílu překonat všechny obtíže, abych se ti líbil. Stálou lásku, která mezi mnou a Tebou nikdy nepřestane. Ó můj Ježíši, doufám, že dostanu všechno pro Tvé zásluhy, a doufám v to prostřednictvím Tvé přímly, moje sladká Matko Maria!

(Pokračování)

Z knihy *Vorbereitung zum Tode oder Betrachtungen über die ewigen Wahrheiten um fromm zu leben und selig zu sterben vom heiligen Alphons Maria von Liguori* přeložil -mp-

Vzpomínky na papeže Pia X. (9)

Charakteristické rysy Pia X.

(Třetí část)

I když stejná energie a síla charakteru v žádném případě nechyběly při jeho projednávání individuálních případů, v nichž se nemohl vyhnout – aniž by nedostal svým svatým povinností – udělení výtky či trestu, přísnost Pia X. byla při takových příležitostech spojená s něžností jeho otcovské lásky, a když byl nucen působit bolest těm, kteří chybili, cítil se provinile a jejich bolest prožíval jako svoji.

Jako příklad mezi mnoha dalšími mohu připomenout, jak mi jednoho dne ráno Svatý otec svěřil, že musí přijmout na audienci jednu osobu, která velmi těžce chybila a zradila svou posvátnou povinnost. Byla to smutná historie. Papežův přímý zásah byl nevyhnutelný, protože delikvent odhodil od sebe každou zábranu a zdálo se, že je málo nakloněn k tomu, aby činil pokání a přijal napomenutí. Shledal jsem, že Jeho Svatost se zdá být velmi smutná a unavená. Přiznal se mi, že prožil neklidnou noc, protože přemýšlel o blížícím se rozhovoru a o nutnosti mluvit s nejvyšší přísností. Byl nicméně pevně rozhodnut takto jednat, řekl, ale stálo ho velkou námahu, aby uskutečnil to, co pro nešťastného viníka bude bezpochyby ránou. „Pomodlete se za mě Zdravas, Maria, Eminence,“ dodal, „aby Bůh požehnal této audienci a aby se tento ubožák nezbouřil a nedonutil mě jít dále.“

O několik hodin později Svatý otec zářil radostí. „Víte, že všechno dopadlo dobře?“ zvolal s úsměvem. „Nešťastník nakonec uznal, že všechno, co jsem mu řekl, je pravda. Nešetřil jsem ho, ale díky Bohu se podřídil a nyní musíme učinit to, co je možné, abychom mu pomohli.“

Když takto uděloval napomenutí, přísnost jeho výrazu a slavnostní tón jeho hlasu byly velmi působivé a obvykle vyvolali ohromující dojem v osobě, která upadla do jeho nelibosti, ale byl to hněv beránka, hněv, který byl bez hříchu.

Nemoci, námahy či bolesti druhých, zvláště těch, které znal blíže nebo jejichž služby využíval, dokonce v nedůležitých záležitostech, vzbuzovaly jeho nejhlubší soucítění a zdálo se, že si nedá pokoj, dokud nezajistí, aby došli útěchy. „Nedělejte si starosti o...“, psával, „už jste učinil dost pro tuto záležitost, a tím spíše se nestračujte o mě, neboť se těším dostatečnému zdraví a vždy jsem spokojený a šťastný, vidím-li, že ti, kdo jsou mi drazí, jsou

na tom dobře, zatímco mě naplňuje úzkostí jedině obava z toho, že by měli trpět. Buďte proto dobré mysli.“ Nebo jindy: „Nesmíte se znepokojovat ohledně obav vyjádřených důstojným N. N. Jeho volba byla učiněna po náležitém uvažování, a dává nám tak doufat, že Pán požehná jeho apoštolátu. Avšak v každém případě odpovědnost není pouze na Vaší Eminenci, ale také na mně, takže ji v pokoji budeme sdílet. Buďte proto dobré mysli.“

A přesto, i když nic nemohlo předčít sensibilitu jeho citlivého charakteru, nebyla v Piu X. ani stopa slabošské sentimentality nebo nerozumných emocí. Jak říká správně kardinál Mercier, Pius X. měl silný charakter. Když jiní ztráceli kontrolu nad svými pocity a podléhali v jeho přítomnosti přílišným vyjádřením pouhého citu, „*Esto vir ... buď mužem,*“ byla odpověď, jež stále vycházela z jeho úst a kterou doprovázel pevným a energickým gestem. Je vpravdě mým názorem, že už jeho průzračný smysl pro humor, který určitě vlastnil, by sám stačil k tomu, aby ho chránil před tím, aby jeho city převzaly vládu nad rozumem.

Tuto poznámku mohu ilustrovat jednou příhodou. V roce 1912 měla být slavnostně otevřena obnovená zvonice Svatého Marka v Benátkách. Svatý otec měl přirozeně velký zájem o obnovu této historické památky, tak drahé srdci každého Benátčana. Sám položil první kámen nové stavby a stará zvonice bezpochyby vyvolávala v jeho mysli mnohé drahé vzpomínky. Pečlivě sledoval postup stavby ve všech jejích úsecích a daroval jeden z nových zvonů.

Krátce před radostnými oslavami, které měly završit dokončení velkého díla, vyšla v tisku zpráva, že italská vláda zamýšlí nainstalovat přímé telefonní spojení mezi Benátkami a Vatikánem, které by Jeho Svatosti umožnilo slyšet zvony Svatého Marka. Pak následovalo oznámení, že papežovi lékaři zasáhli a skoncovali s návrhem na základě toho, jak se tvrdilo, že Svatý otec by mohl zakusit příliš intenzivní emoce, což by mohlo být škodlivé pro jeho zdraví. On sám se všem těmto fámám velmi smál.

Ve skutečnosti myšlenka požádat italskou vládu, aby zajistila přímou telefonní linku z Benátek do Vatikánu, byla navržena některými blízkými přáteli bývalého benátského patriarchy, ale Pius X. odmítl tento návrh, avšak nikoliv, jak řekl mně samotnému, kvůli tomu, že by lékaři cítili svou povinnost zasáhnout, ani kvůli tomu, že by byly vyjádřeny nějaké obavy ohledně dojmů, který by byl vyvolán v pocitech Jeho Svatosti.

Srdečně se celé příhodě smál, a když ji komentoval, s jiskrami v očích mi říkal: „Oni si myslí, že jsem nějaká slečinka! Popravdě řečeno, jsem nesouhlasil s návrhem těchto dobrých lidí, protože bych, vedle jiných důvodů, se vši pravděpodobností byl poslední osobou, která by něco zřetelně slyšela. Můžete si být jist, že linka by byla přerušena a já bych slyšel jen málo či vůbec nic. Navíc, musím poslouchat dost zvonů zde v Římě... ba příliš.“

Když Svatý otec činil tuto poznámku, narážel snad na nekonečné údery zvonů Svatého Petra v těsné blízkosti jeho vlastních pokojů, které v některých případech mohly být poněkud na obtíž. Avšak ti, kdo znají význam italského výrazu *sentire troppe campane* [slyšet příliš zvony], mohou pochopit, že především odkazoval na nevyhnutelný konflikt názorů, odvolání a stížností, jimiž se musel stále zabývat.

Měl radostné, milující srdce a silnou a mužnou vůli, a byla to tato jeho dispozice, nesená jeho důvěrou v Boha, která mu pomáhala nést tak statečně tíhu a starosti jeho náročného úřadu.

(Pokračování)

Z anglického originálu
„*Memories of Pope Pius X*“ (London:
Burns, Oates & Washburne, 1939)
přeložil P. Štěpán M. Filip OP

Pondělí 15. 12. 2014: 6:05 Vatican magazine (787. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Zachraňme kostely (9. díl): Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích 6:55 Přejeme si... 7:15 Pro vita mundi (131. díl): Manželé Perašinovi 7:50 Nič, len Provvidenza 8:00 Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA 8:25 Planetshakers 10:00 Prešiel som hranicu 10:55 Léta letí k andělům (67. díl) 11:15 Farnost Monastur 11:35 Sedmihlásky 11:40 O pasáčku Asafovi (4. díl) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Černá Madona [P] 14:05 Listy z osamělého ostrova: List do Efezu (1. díl): Udělat krok zpět 14:35 Hluk 14:45 Noční univerzita: P. ThLic. Marcel Puvák – Symboly a mše svatá (1. část) [P] 15:40 V souvislostech (76. díl) 16:05 Buon giorno s Františkem 17:00 Věrní odkazu sv. Cyrila a Metoděje 17:35 Dar z Medžugorje 18:00 Salesiánský magazín 18:15 Školy naděje 18:25 Sedmihlásky 18:30 O pasáčku Asafovi (5. díl) 18:40 Transport 19:15 Ars Vaticana (3. díl) 19:25 Přejeme si... 19:40 Zprávy z Věčného města: 15. 12. 2014 [P] 20:00 Dům ze skla? (2. díl) [L] 21:05 Klapka s ... (93. díl) [P] 22:15 Na koberečku [P] 22:25 Terra Santa News: 10. 12. 2014 22:45 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Eucharistie (1. část) 23:30 Vatican magazine (787. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:05 Kulatý stůl: Svoboda a lidská práva.

Úterý 16. 12. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 15. 12. 2014 6:15 Má vlast: Cheb 7:30 Charita Vsetín 7:45 Cesta k andělům (88. díl): Pavel Štěpánek – hispanista a historik umění – II. díl. 8:30 Školy naděje 8:40 Hudební magazín Mezi pražci 9:20 V pohorách po horách – Krúpova hoľa 9:30 Harfa Noemova (27. díl) 10:00 Vatican magazine (787. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:30 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Eucharistie (1. část) 11:15 Sme ich rodina 11:25 Přejeme si... 11:40 Sedmihlásky 11:45 O pasáčku Asafovi (5. díl) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Platinové písničky (77. díl): Dechovka 12:50 Ars Vaticana (3. díl) 13:00 Prorok Léčitel: Solanus Casey 14:05 Zachraňme kostely (9. díl): Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích 14:25 Kulatý stůl: Svoboda a lidská práva 16:00 Zprávy z Věčného města: 15. 12. 2014 16:10 Na jedné lodi (3. díl) 17:10 Jihomoravské město Dubňany 17:40 Léta letí k andělům (67. díl) 18:00 Cirkus Noeland (19. díl) 18:30 O pasáčku Asafovi (6. díl) 18:40 Sedmihlásky 18:45 Velká náboženství (1. díl): Křesťanství, židovství, islám 19:15 Budu pomáhat: Občanské sdružení Remedium 19:25 Nič, len Provvidenza 19:35 Zpravodajské Noeviny: 16. 12. 2014 [P] 20:00 Kde končí Evropa III. – Balkán: Zůstat, či odejít? 21:00 Anton Neuwirth – lékař, filozof, humanista 21:25 Zpravodajské Noeviny: 16. 12. 2014 21:40 Přejeme si... 22:00 P. S. 22:10 Zprávy z Věčného města: 15. 12. 2014 22:20 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (102. díl) 23:45 Terra Santa News: 10. 12. 2014 0:10 Respite finem 0:25 V posteli POD NEBESY V. (8. díl).

Středa 17. 12. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 16. 12. 2014 6:20 Noční univerzita: P. ThLic. Marcel Puvák – Symboly a mše svatá (1. část) 7:15 Zprávy z Věčného města: 15. 12. 2014 7:25 Transport 8:00 Princ, který si vybral Dona Boska 8:50 Kde končí Evropa III. – Balkán: Zůstat, či odejít? 9:50 Budu pomáhat: Občanské sdružení Remedium 10:00 Generální audience [L] 11:20 Nikdy není pozdě 11:30 Ars Vaticana (3. díl) 11:40 Sedmihlásky 11:45 O pasáčku Asafovi (6. díl) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá

z kaple Telepace [L] 12:50 Klapka s ... (93. díl) 13:55 Medžugorje očima mladých: Festival mládeže 2012 v Bosně a Hercegovině z pohledu českých účastníků akce 14:15 Dar z Medžugorje 14:35 Školy naděje 14:45 Na koberečku 15:00 V pohorách po horách – Krúpova hoľa 15:10 Salesiánský magazín 15:25 Zpravodajské Noeviny: 16. 12. 2014 15:45 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (102. díl) 17:05 GOODwillBOY V. (8. díl) 18:00 Vatican magazine (787. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:30 O pasáčku Asafovi (7. díl) [P] 18:40 Sedmihlásky 18:45 Zprávy z Věčného města: 15. 12. 2014 19:00 Melódia dúhy 19:15 Terra Santa News: 17. 12. 2014 [P] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Večer chval [L] 21:15 Velké ticho v Poličanech [P] 21:35 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Eucharistie (2. část) 22:25 Generální audience Svatého otce [P] 23:00 Listy z osamělého ostrova: List do Efezu (1. díl): Udělat krok zpět 23:30 Saxum – Vzpomínky na Mons. Álvaro del Portilla 0:05 Má vlast: Cheb.

Čtvrtek 18. 12. 2014: 6:05 Terra Santa News: 17. 12. 2014 6:25 Respite finem 6:42 Platinové písničky (77. díl): Dechovka 7:17 Jihomoravské město Dubňany 7:50 Přejeme si... 8:05 Na jedné lodi (3. díl) 9:10 Velké ticho v Poličanech 9:27 Kouzlo strun 9:45 Nič, len Provvidenza 10:00 Kulatý stůl: Svoboda a lidská práva 11:30 Vyškov 11:40 Sedmihlásky 11:45 O pasáčku Asafovi (7. díl) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Má vlast: Cheb 13:30 Generální audience Svatého otce 14:00 Klapka s ... (93. díl) 15:00 Cirkus Noeland (19. díl) 15:30 Pražská Loreta 16:00 Zpravodajské Noeviny: 16. 12. 2014 16:15 Transport 16:55 Harfa Noemova (27. díl) 17:20 Zachraňme kostely (9. díl): Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích 17:40 Jezuitské redukce v Paraguaji 18:00 Velká náboženství (1. díl): Křesťanství, židovství, islám 18:25 Sedmihlásky 18:30 O pasáčku Asafovi (8. díl) [P] 18:45 Cesta k andělům (88. díl): Pavel Štěpánek – hispanista a historik umění – II. díl. 19:25 Budu pomáhat: Rozum a cit 19:35 Zpravodajské Noeviny: 18. 12. 2014 [P] 20:00 Cvrlikání [L] 21:10 Putování po evropských kláštřech: Klášter trapistek v Bocholt, Belgie 21:45 Zpravodajské Noeviny: 18. 12. 2014 22:05 P. S. 22:15 Dům ze skla? (2. díl) 23:20 V pohorách po horách – Krúpova hoľa 23:30 Vatican magazine (787. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:05 Zpravodajské Noeviny: 18. 12. 2014 0:20 GOODwillBOY V. (8. díl) 1:10 Z pokladů duše: P. ThDr. Richard Čemus, SJ – Vánoční zvyky.

Pátek 19. 12. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 18. 12. 2014 6:20 Dar z Medžugorje 6:40 Školy naděje 6:50 Listy z osamělého ostrova: List do Efezu (1. díl): Udělat krok zpět 7:25 Rozhovor s kardinálem Pietrem Parolinem 7:50 Jak potkávat svět 9:10 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Eucharistie (2. část) 10:00 Na koberečku 10:10 Klapka s ... (93. díl) 11:15 Stavitelé měst 11:25 Přejeme si... 11:40 Sedmihlásky 11:45 O pasáčku Asafovi (8. díl) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:45 Ars Vaticana (4. díl) 12:55 Pastýř na čílu 13:15 Velké ticho v Poličanech 13:40 Černá Madona 14:55 Dům ze skla? (2. díl) 16:00 Zpravodajské Noeviny: 18. 12. 2014 16:15 Nikdy není pozdě 16:25 Zachraňme kostely (9. díl): Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích 16:50 Kde končí Evropa III. – Balkán: Zůstat, či odejít? 17:45 Bratr Prem Bhai 18:05 Krasová pokladnice Emine Bojir Chasar Nižnij 18:25 Sedmihlásky 18:30 O pasáčku Asafovi (9. díl) 18:40 Bača Milan od Juraja do Šimona 19:05 Putování po evropských kláštřech: Klášter

trapistek v Bocholt, Belgie 19:40 Zprávy z Věčného města: 19. 12. 2014 [P] 20:00 Kulatý stůl: Ohleduplnost a úcta [L] 21:45 Na koberečku 22:00 Salesiánský magazín 22:15 Přejeme si... 22:30 Cesta k andělům (88. díl): Pavel Štěpánek – hispanista a historik umění – II. díl. 23:15 Transport 23:55 Na pořadu rodina – Prožívání církevního roku se staršími dětmi.

Sobota 20. 12. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 19. 12. 2014 6:15 Krasová pokladnice Emine Bojir Chasar Nižnij 6:35 Farnost Monastur 6:50 Transport 7:30 Velké ticho v Poličanech 7:50 V pohorách po horách – Krúpova hoľa 8:00 Dar z Medžugorje 8:20 Duchovní závěť Chiary Lubichové 8:30 Cirkus Noeland (19. díl) 9:00 Sedmihlásky 9:05 Velká náboženství (1. díl): Křesťanství, židovství, islám 9:35 GOODwillBOY V. (8. díl) 10:25 Outdoor Films s Miroslavem Náplavou 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:10 Zprávy z Věčného města: 19. 12. 2014 12:20 P. S. [P] 12:30 Zpravodajské Noeviny: 18. 12. 2014 12:50 Přejeme si... 13:05 Sestra Sára 13:35 Cvrlikání 14:45 Terra Santa News: 17. 12. 2014 15:05 Krasová pokladnice Emine Bojir Chasar Nižnij 15:25 Platinové písničky (77. díl): Dechovka 16:00 Harfa Noemova (27. díl) 16:25 Charita Vsetín 16:40 Medžugorje očima mladých: Festival mládeže 2012 v Bosně a Hercegovině z pohledu českých účastníků akce 17:00 Pro vita mundi (136. díl): Eva Hudečková 17:50 Listy z osamělého ostrova: List do Smyrny (2. díl): Dívat se na horizont [P] 18:20 O pasáčku Asafovi (10. díl) 18:30 Sedmihlásky 18:35 Kde končí Evropa III. – Balkán: Zůstat, či odejít? 19:30 V souvislostech (77. díl) [P] 20:00 Tajemství Jana Pavla II.: Z Fatimy k pádu komunismu 20:45 Zachraňme kostely (11. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovcích [P] 21:10 Betlémy v pohraničí: Hledání Proboštovy a Wittigovy inspirace 21:30 Vydržet a nepadnout 22:05 P. S. 22:15 Zprávy z Věčného města: 19. 12. 2014 22:25 Nič, len Provvidenza 22:35 Budu pomáhat: Rozum a Cit 22:50 Noční univerzita: P. ThLic. Marcel Puvák – Symboly a mše svatá (1. část) 23:50 Černá Madona.

Neděle 21. 12. 2014: 6:15 Na jedné lodi (3. díl) 7:20 Zprávy z Věčného města: 19. 12. 2014 7:30 Cvrlikání 8:35 Na koberečku 8:45 Dům ze skla? (2. díl) 10:00 Mše svatá z kostela svatého Jana Křtitele v Hlučíně [L] 11:10 Ars Vaticana (4. díl) 11:20 Transport 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:15 V souvislostech (77. díl) 12:35 Buon giorno s Františkem [L] 13:30 Platinové písničky (78. díl): Dechovka 14:00 Zpravodajský souhrn týdne [P] 14:55 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Eucharistie (2. část) 15:45 Tajemství Jana Pavla II.: Z Fatimy k pádu komunismu 16:30 Velká náboženství (2. díl): Hinduismus, buddhismus, šintoismus 16:55 Sedmihlásky – Na Vánoce dlouhé noci [P] 17:00 Cirkus Noeland (19. díl) 17:30 O pasáčku Asafovi (11. díl) 17:40 GOODwillBOY V. (8. díl) 18:30 Jihomoravské město Dubňany 19:05 Velké ticho v Poličanech 19:25 Zprávy z Věčného města: 19. 12. 2014 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Vatican magazine (788. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:35 Stonavská Barborka 2014: Slavnostní koncert [P] 21:50 V souvislostech (77. díl) 22:10 Kde končí Evropa III. – Balkán: Zůstat, či odejít? 23:10 Bača Milan od Juraja do Šimona 23:35 Ars Vaticana (4. díl) 23:45 Polední modlitba Sv. otce Františka 23:55 Budu pomáhat: Rozum a cit 0:10 Zpravodajský souhrn týdne.

ROZVOZ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA VLAKY

proběhne v sobotu 20. prosince 2014 – stručný přehled hlavních vlaků:

- Os 14017: Olomouc hl. n. (10.31) – Senice na Hané (11.04)
- Os 14069: Senice na Hané (13.06) – Prostějov hl. n. (13.47)
- Os 24807: Okříšky (9.17) – Znojmo (10.48)
- Os 2931: Bohumín (9.44) – Mosty u Jablunkova (10.55)
- Os 3130: Ostrava hl. n. (9.52) – Frýdlant nad Ostravicí (10.43)
- Os 3227: Hranice na Moravě (8.49) – Vsetín (9.40)
- Os 3629: Olomouc hl. n. (9.37) – Šumperk (10.59)
- Os 3725: Šumperk (12.30) – Olomouc hl. n. (13.27)
- Os 3726: Prostějov hl. n. (14.00) – Olomouc hl. n. (14.27)
- Os 4309: Uherské Hradiště (10.31) – Bylnice (11.54)
- Os 5310: Havlíčkův Brod (10.16) – Chrudim (11.51)
- Os 6106: Lovosice (12.01) – Louny střed (13.33)
- Os 6609: Děčín východ (12.45) – Česká Lípa hl. n. (13.26)
- Os 6658: Benešov nad Ploučnicí (14.31) – Mlýny (14.58)
- Os 6661: Mlýny (14.59) – Děčín východ (15.39)
- Os 7910: Zdice (15.09) – Břežnice (16.13)
- R 1108: Nymburk hl. n. (10.08) – Rumburk (12.39)
- R 1127: Olomouc hl. n. (11.07) – Opava východ (13.37)
- R 1186: Plzeň hl. n. (14.05) – Žatec (15.59)
- R 1268: Pardubice hl. n. (13.00) – Liberec (15.58)
- R 1405: Zábřeh na Moravě (9.32) – Jeseník (11.10)
- R 610 Karlex: Ústí nad Labem hl. n. (12.47) – Cheb (15.35)
- R 644 Lužnice: Veselí nad Lužnicí (12.29) – Tábor (12.58)
- R 668 Rožmberk: Brno hl. n. (7.20) – Plzeň hl. n. (13.57)
- R 688 Říp: Praha hl. n. (10.45) – Děčín hl. n. (12.31)
- R 760: Praha hl. n. (12.14) – Mariánské Lázně (15.03)
- R 792: Kolín (9.14) – Ústí nad Labem západ (11.08)
- R 805: Brno hl. n. (8.36) – Přerov (10.34)
- R 825 Radegast: Brno hl. n. (7.02) – Bohumín (9.39)
- R 872 Slavkov: Brno hl. n. (8.57) – Pardubice hl. n. (10.54)
- R 905: Brno hl. n. (7.18) – Šumperk (9.40)
- R 927: Jaroměř (14.20) – Trutnov hl. n. (15.20)
- R 988: Brno hl. n. (6.20) – Praha hl. n. (9.57)
- Sp 1721 Litava: Brno hl. n. (7.35) – Uherské Hradiště (9.19)
- Sp 1756: Starkoč (14.42) – Broumov (15.57)
- Sp 1964: Plzeň hl. n. (15.02) – Železná Ruda centrum (17.10)

Bližší informace na www.betlemsketlo.cz – mj. přehled místních akcí.

PUZZLE BETLÉMA 260 – 920 DÍLŮ, 150 – 400 Kč

Objednávky: Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč
• tel. 568 840 522, SMS 728 133 220
• www.mujweb.cz/trebicmartin.

Srdečně Vás zveme na 16. FATYMSKÝ PLES – v pátek 23. 1. 2015 v 19.30 hodin v sále KD Šumná

- K tanci a poslechu hraje kapela *Víkend Hostěradice*
- Ples v křesťanském duchu • Bohatá tombola • Vstupné 80 Kč • Předprodej vstupenek na tel. 725 739 805.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

13. – 20. PROSINCE 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 14. 12.		PO 15. 12.		ÚT 16. 12.		ST 17. 12.		ČT 18. 12.		PÁ 19. 12.		SO 20. 12.	
Antifona	42	40	42	40	42	40	122	131	122	131	122	131	122	131
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	42	40	42	40	42	40	122	131	122	131	122	131	122	131
Antifony	93	98	1046	1165	1062	1182	125	134	125	135	125	135	126	135
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	94	99	98	103	101	107	126	136	129	140	133	144	136	148
Antifona k Zach. kantiku	94	99	98	104	101	107	126	136	130	140	133	144	136	148
Prosby	94	99	98	104	102	108	126	136	130	140	133	144	136	148
Závěrečná modlitba	95	100	99	104	102	108	127	137	130	141	134	145	137	149
Modlitba během dne:														
Hymnus	43	41	43	41	43	41	123	133	123	133	123	133	123	133
Antifony	44	42	44	42	44	42	124	133	124	133	124	133	124	133
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	95	100	99	105	102	108	127	137	130	141	134	145	137	149
Závěrečná modlitba	95	100	99	104	102	108	127	137	130	141	134	145	137	149
Nešpory:														
	SO 13. 12.													
Hymnus	41	39	41	39	41	39	41	39	121	130	121	130	121	130
Antifony	92	97	96	101	1056	1177	1071	1193	125	134	125	135	125	135
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	92	97	96	102	100	106	103	110	128	138	131	142	135	146
Ant. ke kant. P. M.	93	98	97	102	100	106	104	110	128	139	132	143	135	147
Prosby	93	98	97	102	100	106	104	110	129	139	132	143	135	147
Záv. modlitba	95	100	95	100	99	104	102	108	127	137	130	141	134	145
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 14. 12. – 3. neděle adventní

1. čt.: Iz 61,1-2a.10-11
Lk 1,46-48a.48b-50.53-54
Odp.: Iz 61,10b (*Můj duch jáás v mém Bohu!*)
2. čt.: 1 Sol 5,16-24
Ev.: Jan 1,6-8.19-28
Slovo na den: **Jako svědek.**

Pondělí 15. 12. – ferie

1. čt.: Nm 24,2-7.15-17a
Ž 25(24),4-5ab.6+7bc.8-9
Odp.: 4a (*Ukaž mi své cesty, Hospodine!*)
Ev.: Mt 21,23-27
Slovo na den: **Z nebe, anebo od lidí?**

Úterý 16. 12. – ferie

1. čt.: Sof 3,1-2.9-13
Ž 34(33),2-3.6-7.17-18.19+23
Odp.: 7a (*Ubožák zavolal, a Hospodin slyšel.*)
Ev.: Mt 21,28-32
Slovo na den: „*Mně se nechce*“, *ale šel.*

Středa 17. 12. – ferie

1. čt.: Gn 49,1a.2.8-10
Ž 72(71),1-2.3-4ab.7-8.17
Odp.: srov. 7 (*V jeho dnech rozkvete spravedlnost a hojnost pokoje navěky.*)
Ev.: Mt 1,1-17
Slovo na den: **Až ke Kristu.**

Čtvrtek 18. 12. – ferie

1. čt.: Jer 23,5-8
Ž 72(71),1-2.12-13.18-19
Odp.: srov. 7 (*V jeho dnech rozkvete spravedlnost a hojnost pokoje navěky.*)
Ev.: Mt 1,18-24
Slovo na den: **Nechtěl ji vydat pohaně.**

Pátek 19. 12. – ferie

1. čt.: Sd 13,2-7.24-25a
Ž 71(70),3-4a.5-6ab.16-17
Odp.: srov. 8 (*Nechť ústa má oplývají chválou, abych zpíval o tvé slávě.*)
Ev.: Lk 1,5-25
Slovo na den: **Aby obrátil srdce otců k dětem.**

Sobota 20. 12. – ferie

1. čt.: Iz 7,10-14
Ž 24(23),1-2.3-4ab.5-6
Odp.: srov. 7c.10b (*Ať vejde Hospodin, on je král slávy!*)
Ev.: Lk 1,26-38
Slovo na den: **Neboj se, neboť jsi nalezla milost.**

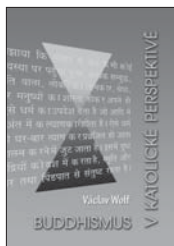
NOVINKA MCM s. r. o.

BUDDHISMUS V KATOLICKÉ PERSPEKTIVĚ

*Prof. ThDr. Václav Wolf • Lektoroval
Mgr. Roman Cardal, ThD.*

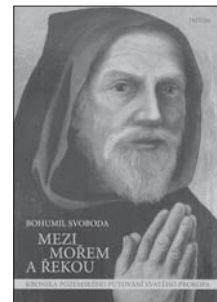
Obsahem knihy je analýza buddhistické nauky, jak se vyskytuje v tzv. palijském kánonu. Základní filosofický rozdíl mezi buddhismem a křesťanstvím spočívá v tom, že buddhismus postupuje od bytí k nebytí, zatímco křesťanství od nebytí k pravému bytí. Kniha nejprve podává přehled buddhistických studií v naší zemi. Dále obsahuje souhrn hlavních buddhistických denominací. Výklady jednotlivých otázek buddhismu jsou zpřehledněny jejich neustálým vztahováním ke katolické nauce. Nalézá se zde podrobný rozbor buddhismu v Indii, na Ceylonu, v Číně, Japonsku a Thajsku. Dále je uveden souhrn všech současných buddhistických vysokých škol. V závěru knihy autor srovnává buddhismus a křesťanství. Zde je zdůrazněna nepřijatelnost buddhistického učení pro křesťany, zvláště pokud jde o cykličnost kosmického dění, o polyteismus, popírání existence Boží, vtělení v Ježíši Kristu, trinitární nauku a nesmrtnost lidské duše.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 162 stran, 179 Kč

českého člověka přímo vzorem svatosti: chudý, skromný, laskavě ochotný ku pomoci nejenom ve věcech duchovních, ale i světských, hmotných. Navíc byl obhájcem nejcennějšího pokladu národa, jeho řeči. Sázavský klášter, který založil, se stal ostrovem slovanského jazyka, staroslověnštiny uprostřed latinizujícího prostředí střední Evropy. Na Sázavě se používal jak staroslověnský, tak latinský jazyk, stejně jako římský i východní obřad. Proto se také Sázava stala symbolem boje proti pronikající germanizaci. Avšak není bez zajímavosti, že největšího rozkvětu kultu a uznání se sv. Prokopovi dostalo v době vlády Karla IV., jenž založením kláštera v Praze „Na Slovanech“ jasně naznačil směr vývoje, kterým by si přál vidět rozvoj země v budoucnosti: ve směřování k sjednocené církvi západní i východní.

*Stanislav Juhaňák - TRITON
Brož., 140x200 mm, 176 stran, 169 Kč*

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

MEZI MOŘEM A ŘEKOU • KRONIKA POZEMSKÉHO PUTOVÁNÍ SVATÉHO PROKOPA

Bohumil Svoboda • Odpovědná redaktorka Maria Mlada Ondrášová

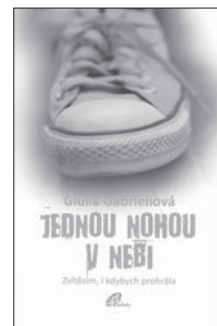
Osobnost sázavského světce Prokopa k sobě stále přitahuje zájem české společnosti, věřící i nevěřící. Svatý Prokop je v chápání

JEDNOU NOHOU V NEBI

*Giulia Gabrieliová • Z italského přeložila
Danica Bartošová*

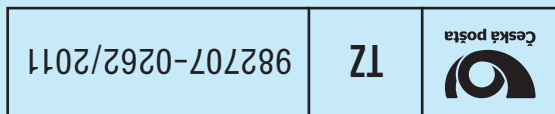
Silné, ale radostné svědectví z deníku a dopisu čtrnáctileté italské dívky, která vážně onemocněla a po dva roky bojovala o život. I když věděla, že její boj bude asi marný, nesly se tyto dva roky ve znamení radosti ze života, v umění vidět věci jinak, než je běžně vnímáme, a v prohloubení její víry.

*Paulínky
Brož., 120x185 mm, 112 stran, 135 Kč*

INFORMACE O PŘEDPLATNÉM SVĚTLA NA ROK 2015 jsme uveřejnili na této stránce ve Světle číslo 42.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz
Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Vitek, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámá to však, že udělovatel schválení se nazývá jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednavky tydeniku: e-mail: periodika@maticecm.cz, tel.: 585 220 626; objednavky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz, tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.